

PREBLISKI

ŠOLSKO LETO 2016/2017

Gimnazija Ptuj

TUDI ROCK JE TEK.
TEK PROTI HLAPČEVSTVU,
HOMOFOBII, ISLAMOFOBII, KSENOFOBII,
PROTI F O B I J A M
V S E H V R S T.

VSA ŽIVA BITJA
SMO BRATJE IN SESTRE. PIKA.

SLIKA NA STENI PRIKAZUJE
Ž I V L J E N J E;
O B O Ž U J E M J O.

TILEN KOLAR • SAMEER SAYEGH • SIMON ROGINA

Tri zlate maturantke Gimnazije Ptuj

V ponedeljek, 10. 7. 2017, so ptujski gimnazijci generacije 2013–2017 na slavnostni podelitvi v kulturni dvorani prejeli maturitetna spričevala.

Na ptujski gimnaziji se veselimo uspehov naših maturantov. Še posebej čestitamo trem dijakinjam, ki so zbrale 30 in več točk in so postale zlate maturantke. To so: **Katarina Horvat, Petra Toplak in Manja Toplak.**

(Na fotografiji z ravnateljico Melani Centih in razredničarkami Branko Šijanec, Marijo Holc in Brigito Podgoršek. Manjka Manja Toplak)

Dijakinji generacije 2013–2017 sta Tjaša Gajšek in Lucija Sevšek

Po sklepu konference učiteljskega zbora
Gimnazije Ptuj sta dijakinji generacije 2013–2017
Tjaša Gajšek in Lucija Sevšek.

Obe sta z aktivnim udejstvovanjem na različnih področjih, v mnogih šolskih dejavnostih in na prireditvah ter visokimi rezultati na tekmovanjih pomembno zaznamovali šolsko življenje.

Zahvaljujemo se jima za pomemben prispevek k prepoznavnosti in ugledu Gimnazije Ptuj in jima želimo uspešno študijsko pot.

Natančno utemeljitev naziva lahko preberete na šolski spletni strani.

Športnik generacije 2013–2017 je Sven Lah

Po sklepu konference učiteljskega zbora
Gimnazije Ptuj je športnik generacije 2013–2017
Sven Lah.

Sven Lah prejme naziv športnik generacije za dosežen zavidljiv šolski uspeh, uspešno povezovanje šolskega dela s športnimi obveznostmi ter vrhunske športne dosežke v tenisu, strastno predanost športu, vedoželjnost, odnos do dela in ljudi v svojem okolju, s čimer je zgled prihodnjim generacijam ptujskih gimnazijcev. Zahvaljujemo se mu za pomemben prispevek k prepoznavnosti in ugledu Gimnazije Ptuj doma in v tujini ter mu želimo uspešno študijsko pot.

Zlato Cankarjevo priznanje za Julijo Menoni in Tilna Kolarja

Letošnji tekmovalci za Cankarjevo priznanje so se že od jeseni posvečali nepozabnim dramskim besedilom.

Med dijaki 1. in 2. letnikov bodo med pomembne dosežke koledarskega leta 2016 bronasto priznanje vpisali: Tilen Kröpfl, Vita Pernat, Julija Menoni, Teja Pečnik, Nuša Steiner, Ajda Drobnič, Maša Geč, Urška Horvat, Mitja Koderman, Zala Tovornik, Klara Vrabl, Eva Zajšek, Urška Vidovič, Urška Kiselak, Let Lovse in Dora Podbrežnik. Prvih 6 navedenih dijakov v tej skupini se je uvrstilo na področno tekmovanje, ki je bilo 25. 1. 2017 na Ekonomski šoli ŠC Ptuj in za katero so podrobno predelali Shakespearovega Beneškega trgovca.

Med dijaki 3. in 4. letnikov so prejeli bronasta priznanja in se uvrstili na območno tekmovanje Nika Serban, Manja Toplak, Anja Horvat, Maša Indžić, Tilen Kolar, Kaja Maruša König, Iva Katarina Rimele, Tamara Korpar, Ana Murko, Eva Petek in Urh Toš. Za ta del tekmovanja so se natančneje posvetili Jančarjevi drami Klementov padec.

Na območnem tekmovanju so se najbolje izkazali Julija Menoni, Nuša Steiner, Nika Serban in Tilen Kolar, ki so prejeli srebrna priznanja. Iva Katarina Rimele, Maša Indžić in Tamara Korpar pa so se zaradi visokih dosežkov prav tako uvrstile v nadaljnje tekmovanje.

Zadnje dejanje, državno tekmovanje, je potekalo v Hočah pri Mariboru 11. marca. Iztočnice za esejske naloge so bile našim gimnazijcem blizu, pa tudi

mi se zamislimo ob naslednjih dveh citatih.

»Zmagovati je potrebno, živeti ni potrebno.«
in

»Gospoda, zdaj je čas! Tam maske pričakujejo že nas.«

Prvi naslov se nanaša na drami Gregorja Strniše *Samorog* in Draga Jančarja *Klementov padec*, ki so ju prebirali dijaki 3. in 4. letnika. Na tekmovanju so napisali kritiški oceni obeh dram in ju primerjali na več ravneh. Predstavili in utemeljili so svoje razmišljanje o tem, ali je obravnavana tematika dram brezčasna, in se opredelili do trditve, da osrednji junak Jančarjeve drame prehaja na koncu v mit, mitološke osebe iz Samoroga pa v resničnost. V celotni razvrstitvi vseh slovenskih dijakov na tej stopnji je bil **Tilen Kolar** iz 3. b z doseženimi 47 točkami od 50 možnih drugi najboljši

v državi.

Dijaki 1. in 2. letnika so ob naslovu, ki ne skriva Shakespearove misli, da je naše življenje kot oder, pisali o ženskih literarnih likih in njihovem vplivu na razplet dogajanja v komedijah Toneta Partliča *Ščuke pa ni, Ščuke pa ne* ter Shakespearovem *Beneškem trgovcu*. Ugotavljali so, ali dramska zgodba, jezik in slog potrjujejo trditev, da sta dramski deli tudi dokument svojega časa. Opredeljevali so se še do vprašanja videza in resnice v obeh delih. Tudi na tej stopnji je bila naša dijakinja druga najboljša v državi: **Julija Menoni** iz 2. b je dosegla 48 točk od 50 možnih.

Marija Holc

Še številčni povzetek letošnjega tekmovanja za Cankarjevo priznanje: **27 bronastih, 4 srebrna in 2 zlati priznanji.**

Tilen in Julija z mentoricama Vido Vidovič (levo) in Marijo Holc (desno).

Naši dijaki odlični na tekmovanju za Vegova priznanja

Matematična tekmovanja zaradi težavnosti za dijake predstavljajo vse večji izziv, zato smo profesorji matematike še toliko bolj veseli množičnega interesa za poglobljanje matematičnega znanja. Tudi v tem šolskem letu so se naši dijaki v velikem številu udeležili šolskega tekmovanja iz matematike, ki ga imenujemo Mednarodni matematični ken-

guru. Na tekmovanju, ki je potekalo 16. marca 2017, je sodelovalo 30 dijakov iz 1. letnika, 24 dijakov iz 2. letnika, 22 dijakov iz 3. letnika in 25 dijakov iz 4. letnika, skupaj **101 dijak** naše šole. Naloge na tem tekmovanju so zanimive in dijakom predstavljajo izziv, tako je kar 33 dijakov osvojilo bronasto priznanje. Državnega tekmovanja, ki je bilo 22.

aprila v Murski Soboti, se je udeležilo 5 dijakov naše šole: **Anja Molnar** iz 1. a, **Mitja Koderman** iz 2. c, **Špela Vrtačnik** iz 3. b, **Marko Mitrovič** iz 3. c ter **Anže Petrovič** iz 4. d. Ponosni smo, da so vsi prejeli srebrna priznanja.

Aktiv matematikov

Na tekmovanju v znanju razvedrilne matematike štiri dijakinje srebrne

Letos so se dijaki Gimnazije Ptuj že drugič pomerili v znanju iz razvedrilne matematike. 6. oktobra 2016 je bilo šolsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 52 dijakov. Na tem tekmovanju je kar 16 dijakov osvojilo bronasto priznanje, 4 dijakinje pa so se uvrstile na državno tekmovanje. Gostiteljica državnega tekmovanja, ki je potekalo 26. novembra 2016, je bila Gimnazija Frana Miklošiča Ljutomer.

Naše dijakinje so bile zelo uspešne in so dosegle veliko točk. Vse štiri so osvojile srebrna priznanja. Srebrne so torej bile: **Sara Glatz, Jerneja Burg, Anja Šneider in Nina Vaupotič.** Prejemniki bronastih priznanj iz razvedrilne matematike:

1. letnik: Sara Glatz (1. dš), Primož Burg (1. a), Katarina Vaupotič (1. b), Aljaž Potočnik (1. a), Tomaž Horvat (1. dš), Urška Horvat (1. dš)

2. letnik: Jerneja Burg (2. a), Manca Gavez (2. d), Sarah Ines Rakuš (2. a), Peter Kropec (2. a)

3. letnik: Anja Šneider (3. c), Klemen Kropec (3. d), Pia Knaus (3. b), Špela Vrtačnik (3. b)

4. letnik: Nina Vaupotič (4. a), Andrej Toplak (4. b).

Alenka Šuman

Srebrno priznanje iz logike Juliji Menoni in Filipu Bezjaku

Zveza za tehnično kulturo Slovenije si že vrsto let prizadeva pomagati mladim pri iskanju novih znanj, novih metod raziskovanj in inovativnosti. Zato organizira številna tekmovanja, med drugim tudi tekmovanje iz logike, s katerim si prizadevajo za

učenje logičnega sklepanja in reševanje logičnih nalog ter vabi k uporabi logike v vsakdanjem učenju. Šolsko izbirno tekmovanje je bilo že 29. septembra 2016. Udeležilo se ga je 96 dijakov naše šole. Kar 34 dijakov je prejelo bronasta priznanja, šest se jih

je uvrstilo na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 12. 11. 2016 v Ljubljani, na Fakulteti za elektrotehniko. Srebrni priznanji sta osvojila Filip Bezjak in Julija Menoni, oba dijaka 2. b. Čestitamo!

Simona Kokol

Tilen Majcen, državni prvak v znanju angleščine

25. oktobra 2016 smo izvedli šolsko tekmovanje v znanju angleščine za dijake 3. letnikov. Tekmovanja se je udeležilo 31 dijakov in dijakin. Na regijsko tekmovanje so se uvrstili: Naja Cajnko, Kaja Maruša König, Romana Kamenšek, Špela Pihler, Tilen Kolar, Tjaša Kodrič, Jaka Bez-

jak in Tilen Majcen.

Na regijskem tekmovanju 13. 2. 2017 v Mariboru so se štirje dijaki, ki so pokazali največ znanja, Naja Cajnko, Kaja Maruša König, Tjaša Kodrič in Tilen Majcen, uvrstili na državno tekmovanje. Lahko smo se veselili visokih uspehov ptujskih gimnazij-

cev. **Tilen Majcen** (3. d) je postal **državni prvak** in dobitnik zlatega priznanja v znanju angleščine (drugi tuji jezik), srebrni priznanji v znanju angleščine (prvi tuji jezik) sta osvojili **Tjaša Kodrič** in **Kaja Maruša König**. Vsem iskreno čestitamo.

Brigita Vertič Kumer

Sarah Ines Rakuš in Klara Vrabl – zlati na tekmovanju iz nemščine

V četrtek, 5. 1. 2017, je potekalo šolsko tekmovanje v znanju nemščine za dijake 2. in 3. letnikov v kategorijah TJ1 in TJ2. Sodelovalo je 38 dijakov. V kategoriji TJ2 so bronasta priznanja prejeli Tjaša Cvetko (3. c), Anja Colnarič (3. b), Sara Ficijan (3. c), Matic Krepek (3. b), Sarah-Ines Rakuš (2. a), Marko Vrabič (2. a), Klara Vrabl (2.

b), Špela Horvat (2. b), Tilen Kröpfl (2. c) in Ana Kukovec (2. d), v kategoriji TJ1 pa Klemen Kampl (3. d). Na državno tekmovanje, ki je potekalo 9. 2. 2017 na Gimnaziji Jesenice, so se uvrstili: Klemen Kampl, Tjaša Cvetko, Anja Colnarič, Sara Ficijan, Sarah Ines Rakuš, Marko Vrabič, Klara Vrabl in Špela Horvat.

Na državnem tekmovanju sta bili najuspešnejši Sarah Ines Rakuš (2. a) in Klara Vrabl (2. b), ki sta med drugimi letniki v kategoriji 2. tuji jezik osvojili zlato priznanje. Vsi ostali udeleženci državnega tekmovanja so prav tako pokazali veliko znanja in so prejeli srebrna priznanja.

Renata Merc Furman

Nemška bralna značka EPI-Lesepreis 2017

Tekmovanja za nemško bralno značko EPI-Lesepreis se je 20. 3. 2017 udeležilo 76 dijakin in dijakov od 1. do 3. letnika. Vsi dijaki so prebrali po dve knjigi, katerih jezikovna zahtevnost je prilagojena učni stopnji razredov (od A1 do B1). 12 dijakov je prejelo zlato priznanje: **Nataša Ozvatič (1. b), Rok Mesarič (1. dš), Sarah Ines Rakuš (2. a), Marko Vrabič (2. a), Klara Vrabl (2. b), Eva Šalamon (2. c), Katja Frlež (3. d), Sara Ficijan (3. c), Katarina Tement (3. c), Eva Šmigoc (3. d), Maja Žunkovič (3. d) in Tjaša Cvetko (3. c).** Kar 40 dijakin in dijakov je prejelo srebrno priznanje, ostali pa priznanje za sodelovanje.

Renata Merc Furman

Tekmovanje v znanju francoščine

Slovensko društvo učiteljev francoščine je 19. novembra 2016 v Ljubljani organiziralo državno tekmovanje v znanju francoskega jezika za dijake 4. letnikov.

Tekmovanja sta se udeležila tudi dva dijaka Gimnazije Ptuj – Ajda Lašič in Miha Petek, ki sta na šolskem tekmovanju 14. 10. 2016 dosegla izvrsten rezultat in dobila možnost,

da se pomerita z najboljšimi vrstniki iz vse Slovenije. Ajda Lašič je osvojila odlično 4. mesto v državi in prejela srebrno priznanje.

Tatjana Gašparič

Francoska bralna značka – Le rat de bibliothèque 2016/17

Dijaki 2. in 3. letnika, ki se učijo francoski jezik, so letos 30. 3. 2017 znova sodelovali na bralnem tekmovanju »Le rat de bibliothèque«, ki ga organizira Mladinska knjiga v sodelovanju z agencijo Twin.

Dijaki 2. letnika so prebrali zgodbi »Skrivni prehod« (Le passage secret) in »V srcu Gvajane« (Au cœur de la Guyane), 3. letniki pa »Roman o lisjaku« (Le roman de renard) in »Zemlja je okrogla« (La terre est ronde).

Na spletnem tekmovanju je sodelovalo dvajset dijakov in dijakinj iz 2. a, 2. b, 2. š in 3. a. Enajst dijakov je dobilo srebrno priznanje, Dora Pobrežnik pa je zbrala 95 % vseh točk in dobila zlato priznanje. S tem odlič-

nim rezultatom se je uvrstila v žrebance najboljših bralcev za potovanje v Pariz. Sreča ji je bila naklonjena in tako je že tretje leto zapored dijakinja

francoščine na Gimnaziji Ptuj dobila nagradno potovanje zase in spremljevalca v organizaciji turistične agencije Twin.

Tatjana Gašparič

Zgodovinarji osvojili eno zlato, dve srebrni priznanji in ekipno drugo mesto v državi

Zakaj tudi letos lahko zapišemo "zgodovina se ponavlja"?

V soboto, 1. aprila 2017, je na Gimnaziji Celje Center potekalo 16. državno tekmovanje mladih zgodovinarjev na temo Industrializacija v prvi polovici 19. stoletja. Iz naše šole so se ga udeležili najboljši trije dijaki iz šolskega tekmovanja, ki smo ga izvedli 19. januarja 2017. To so bili Iztok Majcen (4. d), Tilen Kolar (3. b) in Nika Serban (3. a). Tekmovalo je 153 gimnazijcev iz 51 gimnazij, vzporedno pa je potekalo tudi tekmovanje srednjih strokovnih šol.

Najprej so dijaki pisali test, nato pa so morali kot ekipa dokazati še poznavanje terenskega dela. Kljub veliki zahtevnosti so dosegli izjemen uspeh. Iztok je prejel zlato priznanje

(trinajst dijakov), Nika in Tilen pa sta prejela srebrni priznanji (devetnajst dijakov). Tudi na terenu so pokazali odlično znanje, saj so najbolje rešili naloge, povezane s poznavanjem zgodovine mesta Celje. Posamični rezultati in ekipni terenski del so naši šoli prinesli odlično drugo mesto v državi (le eno točko za zmagovalci iz Nove Gorice). Tako dijaki nadaljujejo uspehe iz prejšnjih let in dokazujejo, kaj pomenijo vztrajnost, doslednost in vedoželjnost. Tudi če je gradiva

za en učbenik, to ni ovira.

Bronasta priznanja so na šolskem tekmovanju dosegli še Aljaž Bojnc (4. d), Let Lovse (2. b) in Nejc Ekart (4. d).

Jelka Kokol Plošinjak

Gimnazija Ptuj ponovno uspešna na kvizu o Rudolfu Maistru

V sredo, 23. novembra 2016, je v počastitev državnega praznika – dneva Rudolfa Maistra potekal tradicionalni kviz o Rudolfu Maistru, tokrat v organizaciji Gimnazije Poljane v Ljubljani. K sodelovanju so bile povabljene gimnazije iz krajev, ki so povezani s tem velikim Slovencem, in sicer iz Kranja, Kamnika, Ljubljane, Celja, Maribora in Ptuja. Sodelovalo je sedem šol.

Ekipa Gimnazije Ptuj je dosegla izvrstno drugo mesto in le malo sreče je

zmanjkalo, da bi ponovili zmago lanske ekipe v naši kulturni dvorani. Uspeh je še toliko večji, ker so dijaki Žiga Ciglarič iz 2. b, Marko Vrabčič iz 2. a in Matic Merc iz 1. a predstavljali najmlajšo ekipo. Pokazali so odlično poznavanje vojaškega, političnega in kulturnega življenja Rudolfa Maistra.

Korajža velja, bi dejal Rudolf Maister.

Jelka Kokol Plošinjak

Jurij Bohak osvojil zlato geografsko priznanje

17. januarja 2017 je na šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju geografije. Letošnja tema tekmovanja je bila »Naravne danosti sopogojujejo gospodarstvo pokrajine«. Dijaki so se na tekmovanje pripravljali po predpisani literaturi, svoje znanje in spretnosti pa so dokazali ob reševanju nalog. 13 dijakov je doseglo bronasto priznanje. Najuspešnejši 4 dijaki, Tilen Kolar, Marko Vrabčič, Martin Domajnko in Jurij Bohak, so se uvrstili v nadaljnje tekmovanje.

Ob že naštetih so dobitniki bronastih priznanj še: Let Lovše, Urh Toš, Saša Gajšek, Tomaž Horvat, Vita Pernat, Blaž Potrč, Timotej Pučko, Eva Veselič in Miha Vindiš.

22. državno tekmovanje je 7. aprila potekalo v Gornji Radgoni. Jurij Bohak, dijak 2. b, je na tekmovanju pokazal zavidljivo znanje in osvojil zlato priznanje.

Tekmovanje je kot običajno potekalo v dveh delih. V teoretičnem delu so dijaki spoznavali zelo zanimive teme –

od turizma na Antarktiki, Zelenih želvjih otokov v Pacifiku, preko perujskih Andov do najhladnejših območij Slovenije. Drugi del tekmovanja je predstavljalo delo na terenu, kjer je bilo treba pokazati veliko praktičnega znanja o geografskih značilnostih Slovenije, dobro opazovati in smiselno povezovati družbene procese v Gornji Radgoni.

Janja Terbuc

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

V petek, 14. 10. 2016, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Tekmovanja se je udeležilo 22 dijakov 1. letnika.

Dijakinja Nataša Ozvatič iz 1. b se je udeležila tudi državnega tekmovanja v Lendavi. Bronasto priznanje je prejela 5 dijakinj: Eva Kuhar (1. dš).

Katja Kolednik (1. dš), Urška Horvat (1. dš), Sanja Kostevc (1. c) in Nataša Ozvatič (1. b).

Irena Ljubec

Tekmovanje v znanju biologije za Proteusovo priznanje

Šolsko tekmovanje je potekalo 26. 1. 2017. Udeležilo se ga je 40 dijakov in dijakinj. Bronasto priznanje je prejelo 11 dijakov in dijakinj: Katarina Vauptič, Tilen Kröpfel, Let Lovše, Luka Lovenjak, Matija Žitnik, Martin

Domajnko, Urh Toš, Alja Janžekovič, Maja Mahorič, Jan Kranjc in Barbara Fridl.

Na državno tekmovanje je bilo uvrščeno šest dijakov: Katarina Vauptič, Tilen Kröpfel, Martin Domajnko, Urh

Toš, Jan Krajnc in Barbara Fridl. Državno tekmovanje v znanju biologije za Proteusovo priznanje je potekalo 18. 3. 2017. **Tilen Kröpfel je prejel srebrno priznanje.** Čestitamo!

Alenka Valentin

Uspešni debaterji

Debatni klub ptujske gimnazije se je v soboto, 19. novembra 2016, udeležil debatnega tekmovanja na Gimna-

ziji Litija. Tekmovalo je 26 ekip iz vse Slovenije. Ekipa v sestavi Lucija Sevšek, Katarina Tement in Marko

Čeh je zasedla prvo mesto, Klara Vrabl pa je bila med govorce deseti.

Lucija Sevšek

Mitja Koderman drugič zapored osvojil zlato Preglovo plaketo

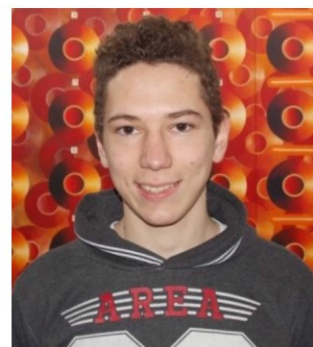
Letošnje leto se je šolskega tekmovanja za bronaste Preglove plakete udeležilo 82 dijakov. Osem dijakov je dobilo bronasto Preglovo plaketo, štirje dijaki pa so se uvrstili v nadaljnje tekmovanje, ki je potekalo 6. maja 2017 na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani.

Prejemniki bronastih Preglovih priznanj so: Anja Molnar, Tomaž Horvat, Veton Velu (1. letnik), Mitja

Koderman, Tilen Kröpfl, Dora Podbrežnik (2. letnik), Martin Domajnko in Anja Šneider (3. letnik).

Mitja Koderman (2. c) je na državnem tekmovanju dosegel **zlato Preglovo plaketo** in zasedel **drugo mesto med dijaki drugih letnikov**. Ostalim našim dijakom je za las ušla srebrna Preglova plaketa.

Boris Zmazek

Tekmovanje za Dominkova priznanja

8. decembra 2016 je potekalo sedmo tekmovanje v znanju astronomije, na katerem se dijaki potegujejo za Dominkova priznanja. Tokrat se je tekmovanja na Gimnaziji Ptuj udeležilo kar 33 tekmovalcev. Kot že prejšnja leta so bili tudi letos uspešni in kar 11 dijakov je prejelo bronasto Dominkovo priznanje. Prejemniki so:

Mitja Koderman (2. c), Aljaž Kekec (3. b), Tilen Kröpfl (2. c), Martin Domajnko (3. a), Jaka Bezjak (3. a), Ana Majcen (3. a), Luka Pihler (1. a), Marko Sarič (2. a), Sara Glatz (1. dš), Jure Miklošič (1. c) in Timotej Cebek (3. d).

Mitja, Aljaž in Tilen, prvi trije na šolskem tekmovanju, pa niso zbrali le

dovolj točk za bronasto priznanje, temveč so se uvrstili tudi na državno tekmovanje, ki je bilo 14. januarja 2017 na Gimnaziji Murska Sobota. Vsi trije so na državnem tekmovanju prejeli srebrno priznanje.

Jasmina Jančič

Tekmovanje v znanju kitajščine

26. maja 2017 je v Kranju potekalo državno tekmovanje v znanju kitajščine. Udeležile so se ga tudi naše dijakinje Ema Vaupotič (2. a), Sofija Ivanuša (1. c) in Janja Mesarič (1. c). Dosegle so odlično šesto mesto.

Alenka Baum

Simon Rogina nagrajenec natečaja za najboljši haiku

Gimnazija Vič in Cankarjev dom sta v letošnjem šolskem letu organizirala že sedemnajsti slovenski srednješolski natečaj za najboljši haiku. Sklepna prireditev s predstavitvijo zbornika in podelitvijo nagrad je bila 11. 4. 2017 v Cankarjevem domu. Med nagrajenci letošnjega natečaja je tudi naš dijak **Simon Rogina iz 1. dš**.

Marija Mir Milošič.

Slika na steni
prikazuje življenje;
občudujem jo.

Simon Rogina

Srebrno priznanje za mladega raziskovalca Jako Bezjaka

Pod okriljem Zveze za tehnično kulturo Slovenije potekajo tudi srečanja mladih raziskovalcev, na katerih mladi predstavijo svoja raziskovanja na različnih področjih. Dijak 3. letnika Gimnazije Ptuj, Jaka

Bezjak, je s svojo raziskovalno nalogo s področja matematike z naslovom Sferična trigonometrija osvojil srebrno priznanje na državnem srečanju mladih raziskovalcev, ki se ga je v ponedeljek, 15. 5. 2017, v Mur-

ski Soboti udeležil z mentorico Simono Kokol. Pred tem je prejel zlato priznanje na regijskem srečanju mladih raziskovalcev.

Simona Kokol

Nemška jezikovna diploma DSD 2016–2017

Nemška jezikovna diploma zadnjih nekaj let zaznamuje celotno šolsko leto. V prvem delu leta se bolj posvetimo izpitu DSD II, zatem pa še izpitu DSD I. Seveda pa pouk DSD za vse zainteresirane dijakinje in dijake od 2. letnika naprej poteka vse leto.

Zadnji teden v oktobru 2016 smo izvedli tradicionalni jezikovni tabor na Pohorju; šlo je za intenzivno pripravo na izpit v dveh skupinah na dveh zahtevnostnih stopnjah. Na taboru je sodelovalo 73 dijakov.

V novembru je sledil pilotni preizkus DSD II (11. 11. 2016), nato pa pisni del izpita (30. 11. 2016) in v dveh januarjskih dneh še ustni izpiti (11. in 12. 1. 2017). Letos je bilo uspešnih 17 dijakov, ki so prejeli certifikat o aktivnem znanju nemščine na nivoju C1 (10 dijakov) oziroma B2 (7 dijakov). Na slavnostni podelitvi diplom 6. 6. 2017 sta DSD-diplomantom ob prisotnosti staršev in prijateljev diplome izročila ravnateljica Melani Centrih in strokovni svetovalec za DSD za Slovenijo dr. Reinhard Zühlke.

Februarja smo energijo in misli že usmerili na izpit DSD I. Začeli smo s pilotnim preizkusom (14. 2. 2017), sledil je pisni (9. 3. 2017) in še ustni izpiti (21.–23. 3. 2017). Vseh 37 dija-

kov je izpit uspešno opravilo. 31 dijakov bo na podelitvi v septembru prejelo certifikat o znanju nemščine na nivoju B1 in 6 dijakov certifikat o znanju na nivoju A2.

Pisni in ustni izpit (*zgoraj*), diplomati DSD II (*spodaj*)

Sedem dijakov prejelo francosko jezikovno diplomo DELF 2016

Na II. gimnaziji Maribor je 26. septembra 2016 potekala slavnostna podelitev francoskih jezikovnih diplom DELF. Izpitov na jezikovnih stopnjah A2, B1 in B2, ki so potekali med 11. in 22. aprilom, se je v štajerski regiji udeležilo 35 dijakov.

Vsi kandidati so izpite uspešno opravili, tudi sedem dijakov lanskega 4. letnika Gimnazije Ptuj. Po kratkem kulturnem programu v francoskem jeziku so dijaki diplome ponosno

prejeli iz rok direktorja Francoskega inštituta v Sloveniji, gospoda Jean-Luca Goesterja, in atašejke za sodelovanje na področju francoskega jezika, Marie – Laure Canteloube.

Ptujski gimnazijci, prejemniki diplom, so: Janja Jus, Nika Kozoderc, Mihaela Stočko - stopnja A2; Julija Hvalec, Nina Kozoderc, Nuša Muršič - stopnja B1 in Tomi Petek - stopnja B2.

Tatjana Gašparič

Evropski dan jezikov

26. 9. 2016 so se dijakinje Gimnazije Ptuj pridružile akciji ob dnevu evropskih jezikov. Podale so se na ulice Ptuja in nagovorile mimoidoče v angleščini, nemščini in francoščini. S tem so želele občane opomniti na

pomen znanja tujih jezikov in učenje le-teh. Mnogi sogovorniki so se prijazno odzvali, med njimi tudi precej turistov.

Brigita Vertič Kumer

Pouk francoščine malo drugače

10. januarja 2017 smo pouk francoščine preživeli na bolj sproščen in zabaven način. Obiskali sta nas Francozinji – prostovoljka Caroline, ki prihaja iz francoske pokrajine Picardie, in Marie-Laure Canteloube, atašejka za sodelovanje na Francoskem inštitutu v Ljubljani. V okviru projekta »La France voyage« potujeta po slovenskih šolah in dijakom poskušata približati francoski jezik z različnimi glasbenimi in gledališkimi dejavnostmi.

Dijaki 3. letnikov so se posvetili poeziji in glasbi. Predstavili sta jim znano francosko pesem »L'inspecteur mène l'enquête«. Najprej so vadili izgovorjavo besedila, saj niso poznali vseh besed, nato pa so pesem na različne načine interpretirali; med drugim ob spremljavi kitare in proizvajanju razli-

čnih šumov ter kanonsko.

Dijaki 2. letnika smo na delavnici spoznavali svet gledališča. Preizkusili smo se v improvizaciji različnih situacij, ob katerih smo se zelo sprostili in zabavali. Naše skupno druženje smo zaključili s pokušino francoskih bom-

bonov »bêtises de Cambrai« in s skupinskim fotografiranjem. Upamo, da bomo še večkrat dobili priložnost, da kakšno učno uro preživimo na podoben način.

Maja Harb in Maja Rihtarič, 2. a

Frankofonski dan v Celju

V ponedeljek, 20. marca 2017, smo se dijaki, ki se učimo francoščino, udeležili 19. Frankofonskega dneva v Celju. Gre za zaključni dogodek projekta Frankofonija, ki ga vodi in koordinira Zavod RS za šolstvo ob podpori Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter Francoskega inštituta v Sloveniji.

Osrednja tema letošnje prireditve je bila francoščina na različnih kontinentih, sodelovalo pa je šest osnovnih šol, osem gimnazij ter Emuni Univerza iz Pirana. Na prireditvi v Celju smo s pesmijo, skeči, kvizi in na stojnicah predstavili enajst frankofonskih držav.

Dijaki drugega letnika Gimnazije Ptuj smo z recitacijo Moja dežela predstavili Tunizijo. Stojnico smo okrasili s plakati in zastavicami, ki smo jih pripravili v preteklih mesecih, tipičnimi spominki ter dobrotami, ki sta jih spekli Maja in Blažka. Vsaka šola je poslikala tudi dežnik – našega je zelo lepo oblikovala Ana Majcen iz 3. a.

Maja Mahorič in Tatjana Gašparič

Unescove dejavnosti v šolskem letu 2016–2017

Kot del UNESCO ASP-mreže deluje Gimnazija Ptuj v duhu kulture miru in nenasilja, strpnosti in sodelovanja, sprejemanja drugačnosti, v poglobljeni skrbi za osebnostni razvoj vsakega posameznika in za ohranitev naravne in kulturne dediščine ter širše našega skupnega doma – planeta Zemlje.

Naše delo temelji na štirih Delorsovih stebrih izobraževanja za 21. stoletje: učiti se, da bi vedeli, učiti se delati, naučiti se živeti skupaj, učiti se biti. To dosegamo z izvajanjem nekaterih večjih projektov, kot sta Unescov tek mladih in konferenca GimMUN Ptuj, z vključevanjem v projekte slo-

venske Unescove ASP-mreže šol, s projektnimi dnevi, aktivnostmi Unescovega kluba, zaznamovanjem mednarodnih dni ter z vključevanjem Unescovih vrednot v pouk in vse ostale dejavnosti šole.

Nataša Kostanjevec,
koordinatorka za UNESCO

PREGLED DEJAVNOSTI 2016/17

PROJEKTI		OBELEŽITEV POSEBNIH DNI	
18. 9.–2. 10. Diplomacija v praksi – ekskurzija v New York in Washington	SEPTEMBER	8. 9. Mednarodni dan pismenosti – začetek projekta Rastem s knjigo 21. 9. Svetovni dan miru – Unescov projekt Meja z srečanjem na Cerjah in 28. 9. Svetovni dan miru – sajenje drevesa kot uvod v projekt ENO 26. 9. Evropski dan jezikov – akcija Pogovori se z menoj	
12. 10. Predstava Skozi oči begunca 14. 10. Tujejezični recital Kultura – jezik in tradicija v Škofji Loki 19. 10. Predstavitev projekta Fair Do na konferenci o globalnem učenju 28. 10. Delavnica medijske pismenosti in trajnostnega življenja	OKTOBER	MESEC ŠOLSKIH KNJIŽNIC – razstava in publikacija Knjige ptujskih gimnazijcev 5. 10. Svetovni dan učiteljev – projekt Učenec poučuje 1.–8. 10. Teden kulturne dediščine – predstavitev igre Rimljan, ne jezi se!	
	NOVEMBER	16. 11. Mednarodni dan strpnosti 12.–20. 11. TEDEN GLOBALNEGA UČENJA: Ekskurzija v Auschwitz • Predstavitev kitajske glasbe in plesa • Medgeneracijsko druženje Menjaj branje in sanje – srečanje šol in vrtca Unescovega središča Ptuj • Radijska objava Rojeni novembra, zapustite razred! 17. 11. Svetovni dan filozofije – udeležba na prireditvi v Mariboru	
10. 12. Delavnica: Pravica do azila 20. 12. Udeležba na forumu Društva za ZN za Slovenijo: Skupaj močnejši	DECEMBER	1. 12. Dan boja proti aidsu – akcija osveščanja dijakov dijaške skupnosti 10. 12. Dan človekovih pravic Tematski projektni dan • Osrednja Unescova prireditev v Cankarjevem domu • Slovesnost Društva za ZN za Slovenijo • Ogljed filma v okviru Festivala gejevskega in lezbičnega filma • Pisanje apelov za Amnesty International.	
	JANUAR	27. 11. Dan spomina na žrtve holokavsta pri urah zgodovine in objava na šolskem radiu	
	FEBRUAR		
4.–12. 3. Udeležba na svetovnem kongresu Unescovega projekta Globalno državljanstvo v Kanadi 17.–19. 3. Udeležba na mednarodni konferenci OberMUN v Trstu	MAREC	8. 3.: Dan ZN za pravice žensk in mednarodnega miru: objava na šolskem radiu in na spletu 21.–28. 3. Teden solidarnosti z ljudstvi v boju proti rasizmu in rasni diskriminaciji: udeležba na 8. frankofonskem dnevu in sodelovanje v predstavi Migranti	

PROJEKTI		OBELEŽITEV POSEBNIH DNI
4.–12. 3. Udeležba na svetovnem kongresu Unescovega projekta Globalno državljans-tvo v Kanadi	MAREC	8. 3. Dan ZN za pravice žensk in mednarodnega miru – objava na šolskem radiu in na spletu
17.–19. 3. Udeležba na mednarodni konferenci OberMUN v Trstu		21.–28. 3. Teden solidarnosti z ljudstvi v boju proti rasizmu in rasni diskriminaciji – udeležba na 8. frankofonskem dnevu in sodelovanje v predstavi Migranti
1.–4. 4. Mednarodna konferenca GimMUN Ptuj 2017	APRIL	8. 4. Dan za spremembe – delavnice v sodelovanju s CID-om in Zdravstvenim domom Ptuj.
4.–20. 4. Izvajanje projekta Vrednote naše šole skozi objektiv		22. 4. Svetovni dan Zemlje – tematski projektni dan
19.–20. 4. 2. slovenski kongres o vodah		
10. 5. Praznik frankofonske glasbe	MAJ	21. 5. Svetovni dan spodbujanja kulturne raznolikosti za dialog in razvoj – srečanje z iraškim pisateljem Sameerjem Sayerjem.
17. 5. 5. Unescov ASP-tek mladih na Ptuj		
5.–6. 6. Pravična kava in pravični čaj	JUNIJ	7. 6. Svetovni dan teka – zbiranje zaobljub ter vzpodbujanje uresničevanja danih zaobljub
Projekt Same World – pisanje blogov		

Dijaki Gimnazije Ptuj na »diplomatski« ekskurziji v New Yorku in Washingtonu

Diplomacija v praksi je bil naslov projekta, ki je 6 dijakov Gimnazije Ptuj popeljal v nekatere od najbolj vplivnih pisarn na svetu. Tilen Kolar, Nuša Vučinić, Žan Ciglar, Jan Harb, Tomi Petek in Nuša Muršič so se z mentorico Natašo Kostanjevec od 18. 9. do 2. 10. 2016 mudili v New Yorku in Washingtonu.

V ospredju njihovega zanimanja v New Yorku je bilo delovanje Združenih narodov. Slovenski predstavniki v ZN so dijakom pojasnili, kaj se dogaja v ozadju generalne skupščine, ki se je odvijala ravno med njihovim obiskom, seznanili so jih s prioriteta-mi Slovenije ter z diplomatskimi pos-topki, ki so potrebni, da se doseže dogovor. Veleposlanik Andrej Logar je pohvalil prizadevanja naše gimna-zije za podporo delovanju ZN (GimMUN Ptuj, promocijo ciljev trajnostnega razvoja ...). Program v New Yorku je skupini dijakov omogočil tudi spoznavanje znamenitosti Manhattna in Brooklyna ter obiske nekaterih izjem-nih muzejev, teden v Washingtonu pa je bil natrpan s sestanki. Dijaki so obiskali Pentagon, Svetovno banko in Mednarodni denarni sklad, pred-stavništvo EU v ZDA, ameriško zunanje ministrstvo (State Depar-

tment), pisarno senatorke Amy Klobuchar, kongres ter slovensko amba-sado. Zaradi dobre vnaprejšnje vse-binske priprave in izjemne komuni-kacije v angleščini so dijaki v vseh ustanovah naredili zelo dober vtis ter tako odprli vrata morebitnim prihod-njim obiskom naših dijakov, ponudili pa so jim tudi možnosti pripravnštva med študijem.

Poleg sestankov z diplomati so imeli dijaki priložnost srečati se z vrstniki na šoli Theodore Roosevelt High School. Javna šola z okoli 600 dijakov ima svoje prostore v prekrasni,

popolnoma obnovljeni stavbi. V neformalnih pogovorih z ameriški-mi vrstniki so naši dijaki našli veliko skupnih tem, prisotnost pri pouku pa je pokazala, da je način dela v ameriš-ki šoli popolnoma drugačen kot pri nas. Podobno velja tudi za ameriški način življenja. Tako so se dijaki po dveh tednih bivanja v ZDA strinjali z našim veleposlanikom dr. Cerarjem: življenje v ZDA lahko opišeš s števil-nimi presežniki, lepo je, vendar je doma, v Evropi, vendarle lepše.

Nataša Kostanjevec

Spomini na GimMUN Ptuj 2017

Na Gimnaziji Ptuj je od 1. do 4. aprila 2017 potekala že druga konferenca GimMUN Ptuj (Model United Nations), konferenca po modelu zasedanja komitejev Združenih narodov. Ko sem se pred nekaj meseci kot delegatka prijavila na konferenco, se je v meni vzbudil občutek negotovosti, povezan s pozitivnim vznemirjenjem. Z nestrpnostjo sem čakala, da začnemo priprave ter da o dogodku pridobim še več informacij. Na prvem sestanku v marcu so nas dijaki, glavni organizatorji, razvrstili v delegacije in komiteje. Sama sem postala predstavnik delegacije Avstralije v komiteju za okolje (The United Nations Environment Assembly of the UNEP). Seznanili smo se z osnovno terminologijo in pridobili navodila kako pisati »policy statement« in resolucije. V mislih in na papirju sem si sestavila celoten načrt priprav, določila čas za pisanje resolucij, političnih izjav, se odpravila v knjižnico in poiskala cel kup primerne in koristne literature ter prebrskala vse uradne spletne strani, ki so mi koristile pri zbiranju podatkov. Vsak od petih komitejev je obravnaval

zanimive teme s svojega področja. S članstvom v komiteju za okolje sem bila zelo zadovoljna, saj so mi teme, povezane z okoljevarstvom, zanimive in tudi najbližje, zato sem se tudi z večjim veseljem pripravljala na zasedanja. Ker je bila to moja prva konferenca MUN, se mi je ob vsakem odgovorjenem vprašanju odprlo nekaj novih. Pri tem so mi zelo pomagala naša srečanja, na katerih nas je skupina izkušenih dijakov, ki se je takih konferenc že udeleževala in je predsedovala komitejem na konferenci, spodbujala, nas nagovarjala k čim intenzivnejšemu udeleževanju in z veseljem odgovarjala na vsa naša tudi večkrat ponovljena in že odgovorjena vprašanja.

Kmalu je prišel 1. april in s tem otvoritev konference GimMUN Ptuj 2017. Na otvoritveni prireditvi smo ambasadorji delegacij predstavili kratka stališča svojih držav in čeprav tudi strahoma sem s ponosom držala zastavo Avstralije in spregovorila za svojo državo. Vsem nagovorom, govorom in krasnemu kulturnem programu je sledilo prvo manj uradno in napeto druženje, na katerem

smo se začeli bolje spoznavati z drugimi delegati, poskusili pa smo tudi lokalno hrano udeležencev iz drugih držav. Moje večere je polepšalo tudi druženje z udeleženko iz Nemčije, Dario Carausu, ki je v času MUN-a bivala pri meni. Naslednje dni smo se srečevali v učilnicah v šoli, kjer so potekala zasedanja komitejev, in dobro se spomnim vznemirjenja in navdušenja, ko sem ob prvem preverjanju prisotnosti prvič dvignila tablico z napisom Avstralija. Tako so se začele naše debate in skupaj smo jih imeli kar sedem. Zame je bila prav vsaka posebno doživetje, ob katerem sem se neizmerno zabavala, se naučila ogromno novega in predvsem spoznala pomembnost takšnih dogodkov ter vrednost debatiranja mladih o temah, pomembnih za cel svet. Konferenca GimMUN je bila zame nepozabna izkušnja tudi zaradi mnogih novih spletenih prijateljstev in iskreno se veselim prav vsake naslednje, ki se je bom imela priložnost udeležiti.

Katarina Vaupotič, 1. b

Zrno na zrno pogača

... je bil letošnji naslov že 16. recitala slovenske mreže Unescovih šol v organizaciji Gimnazije Škofja Loka. Dijaki Gimnazije Ptuj so na prireditvi sodelovali s tremi vsebinsko povezanimi točkami na temo kruh. Liza, ki jo je na kitari spremljal Jure, je zapela prekmursko ljudsko pesem Zrejšlo je žito. Ana, Maja, Nika in Ana so v francoskem jeziku predstavile pesem

belgijskega pesnika Verhaerena o peki kruha (Cuisson du pain), Katja pa je s pesmijo Ta kruh Toneta Kunterja obujala spomine na dobri domači kruh. Nastop so z dijaki 3. letnikov pripravile mentorice Marija Mir Milošič, Alenka Plohl Podgorelec in Tatjana Gašparič.

Tatjana Gašparič

Mednarodni projekt o globalnem državljanstvu in kongres v Kanadi

V Unescov projekt o globalnem državljanstvu, ki je potekal v sodelovanju s Centrom za globalno učenje, TakingITGlobal, Globalnim Centrom za pluralizem in kanadsko komisijo za UNESCO, je bilo vključenih preko 1300 dijakov iz 11 držav. Dijaki smo sodelovali in komunicirali preko socialnih omrežij, kot so Facebook, WhatsApp in TakingITGlobal. Ob pomoči mentorjev smo raziskovali vpliv globalnega državljanstva v svoji državi in podatke izmenjevali z drugimi dijaki. Pravih stikov z organizatorji in drugimi dijaki nismo imeli vse do mednarodnega kongresa, ki je od 4. do 12. marca 2017 potekal v Kanadi v Ottawi. Konferenca smo se udeležili predstavniki 9 držav (Edmonton – Kanada, Brasilia – Brazilija, El Jadda – Maroko, Auckland – Nova Zelandija, Manila – Filipini, Stockholm – Švedska, Nairobi – Kenija, Ptuj – Slovenija, Alberta – Kanada). Iz vsake sodelujoče države je na konferenci sodeloval en dijak v spremstvu mentorja.

5. marca smo začeli s pisanjem listine "white paper", ki je bila osnova za našo predstavitev na uradni konferenci Unesca. Uradno ime listine je International Youth White Paper on Global Citizenship. S to listino in predstavitev smo želeli pokazati, da imamo tudi mladostniki, mlajši od 18 let, veliko idej in mnenje o globalnem izobraževanju. Listino smo napisali v skupini 10 mladostnikov, starih od 14 do 18 let. Pri pisanju so nam bile v pomoč 4 strokovnjakinje s področja

šolstva in globalnega državljanstva – Carrie Karsgaard, Dr. Lynette Scultz, Dr. Karen Pashby in Thashika Pillay. Listina je razdeljena na tri poglavja: Kompleksnost, Raznolikost in razlike, Družba in sočutje. Vsako poglavje je razdeljeno na 4 teme: poletje – naši ideali, jesen – naše skrbi, zima – naša vprašanja in pomlad – naše ideje, kako doseči spremembe pri določenem poglavju. V treh poglavjih smo predstavili naše skrbi, ideje, vprašanja v okviru globalnega državljanstva in predvsem globalnega izobraževanja. Listino smo zaključili v sredo, 9. marca, in začeli pripravljati predstavitev za konferenco Unesca, ki je potekala naslednji dan. Do četrтка je bila naša predstavitev znana že skoraj vsem na konferenci, saj smo bili prva skupina mladostnikov pod 18 leti, ki je imela

svojo predstavitev na uradni konferenci Unesca. Predstavitev je obiskalo veliko ljudi, celo generalna sekretarka slovenske nacionalne komisije Unesca Marjotka Hafner. Predstavitev je trajala uro in pol, vključno z vprašanji poslušalcev. Po 10. marcu smo do našega odhoda imeli še čas za druženje in raziskovanje Ottawe.

V tem projektu sem spoznala veliko novih ljudi in pridobila mnogo prijateljev, s katerimi ohranjam redne stike. Zahvaljujem se organizatorju Terryju Godwaldtu, da nam je omogočil potovanje in sodelovanje na konferenci, in svojemu mentorju Davidu Hameršaku, ki je pomagal pri izvedbi projekta.

Ana Ivanišević, 3. a

5. TEK MLADIH slovenske mreže šol UNESCO

Letos smo tekli 17. maja. Na ulice se je podalo rekordno število, 2500 tekačev z vseh koncev Slovenije in tujine. Že ob prihodu v pisano opremljeno mestno jedro so marsikateremu malčku pa tudi ostalim športnim navdušencem zažarele oči ob pogledu na kakšnega od športnih junakov, ki so se nam ta dan pridružili kot

ambasadorji teka. Vznemirjenje se je stopnjevalo vse do prihoda na štartno črto, ko so se tekači pognali proti svojemu in hkrati skupnemu cilju. Nismo tekli za zmago. Ta dan si je delil zmagovalno stopničko val nasmejanih obrazov z rahlo rdečico na licih. S tekom se dan ni končal. Po ulicah so se druga za drugo vrstile razne športne dejavnosti, informativne stojnice in obilo zabavnih in ustvarjalnih delavnic.

S tekaškim korakom smo na pravi poti širili idejo o svetu, ki spoštuje različnost in razvija strpnost.

Sandra Žumer, 3. b

»Dokler boste tekli, boste uspešni. S tem naredite nekaj za telo in za svoje možnosti.«

Primož Kozmus

Srečanje šol in vrtca Unescovega središča Ptuj

16. novembra 2016 smo člani Unescovega središča Ptuj skupaj zaznamovali mednarodni dan strpnosti. Tokrat smo se učili, spoznavali, igrali in družili ob knjigah. Otroci iz Vrtca Ptuj, učenci iz OŠ Destnik-Trnovska vas in OŠ Cirkovce ter dijaki Gimnazije Ptuj so se zbrali v knjižnici Šolskega centra Ptuj, kjer so jih pričakali dijaki in mentorice šol gostiteljic, Ekonomske in Strojne šole Ptuj.

Vsaka šola je predstavila svojo izbrano knjigo in posredovala pomembno sporočilo. Pravljica gostiteljev o veveričku, ki ni mogel plezati po drevesih in skakati kot ostale veverice, je vse otroke navdihnili z mislijo, da vsak lahko v sebi najde nekaj, v čemer je dober. Pripoved dijakinje iz Cirkovc o dečku, ki je imel deformiran obraz in je zato težko našel prijatelje, nas je opomnila, da se moramo naučiti sprejemati sami sebe, potem nas sprejmejo tudi drugi. Kako biti pravi prijatelj je pokazala zgodba o dečku in drevesu, ki sta jo prebrala dijaka strojne šole.

Gimnazijo Ptuj so zastopali člani šolskega kluba Unesco in člani gimnazijskega knjižničnega kluba Dotik knjige, ki so knjigo predstavili v obliki glasbeno literarne uganke. Svojo pripoved so začeli z besedami: »Za današnje menjaj branje in sanje smo ptujski gimnazijci izbrali posebno knjigo. Radi bi vam podarili branje, ki se zdi kot sanje. Knjiga je bila napisana odraslemu prijatelju, ko je bil še otrok. Bere in razume jo

lahko vsakdo čisto po svoje; otroci, odrasli, otroci, ki bodo nekoč odrasli, in odrasli, ki so bili nekoč otroci in so čisto malo ostali to še danes. Nekateri jo znajo brati celo v originalu. Ugotoviti morate samo še njen naslov in v katerem jeziku jo je napisal njen avtor.»

Po prebranih odlomkih iz knjige v slovenskem in francoskem jeziku, ki sta jih prebrali Eva Petrovič in Ana Ivanišević, in ob glasbenem spredu po pariških Elizejskih poljanah z Lizo Klajnshek in Juretom Piškom, je uganko uspelo rešiti malim in velikim. Prepoznali so knjigo o medgeneracijskem dialogu in strpnosti, knjigo s sporočilom za vse generacije in za vse čase. To je knjiga Mali

princ, ki jo je njen avtor Antoine de Saint-Exupéry napisal v francoščini. Podarili smo jo otrokom Vrtca Ptuj, ki so bili nad njeno predstavitevjo in darilom zelo navdušeni.

V prvem delu srečanja so bili bolj v ospredju učenci in dijaki, pri plesu, prepevanju, ustvarjanju kazalk za knjige in navezovanju stikov v drugem delu srečanja pa so pobudo prevzeli otroci iz vrtca. S svojo sproščenostjo, pristnostjo, odprtostjo in sprejemanjem so naši malčki pravzaprav najboljši učitelji strpnosti.

Nataša Kostanjevec (Klub Unesco) in Jelka Kosi (Knjižnični klub Dotik knjige)

Predstavitve na nacionalni konferenci Z globalnim učenjem do globalnih ciljev

Društvo Humanitas je 19. oktobra 2016 z nekaterimi nevladnimi organizacijami organiziralo konferenco in zaključni dogodek projekta Skozi oči begunca. Dogodek je združil vse, ki si želimo novic, izmenjav in napredek pri globalnem učenju kot pristopu za doseg ciljev trajnostnega razvoja. Globalno učenje je način učenja, ki nam poskuša odpreti oči in um za dojemanje stvarnosti tega sveta in nas spodbujati k delovanju, ki vodi v svet večje pravičnosti, enakosti in človekovih pravic za vse. Na Gimnaziji Ptuj že vrsto let

izvajamo različne aktivnosti, s katerimi želimo mlade vzgajati v odgovorne globalne državljane. Na tem dogodku smo bili ena izmed petih šol, ki so predstavljale primere dobre prakse globalnega učenja. Predstavili smo se s projektom Fair do, ki ga je komisija v Nemčiji izbrala kot najboljši projekt izmed 51 prijavljenih projektov in ga nagradila s certifikatom Pravični razred. Projekt je nastal v sodelovanju s Pravično trgovino 3MUHE in društvom Humanitas. V okviru projekta, ki se je odvijal v šolskem letu 2014/2015,

so se dijaki seznanili z načeli pravične trgovine in zasnovali lastna izdelka iz pravičnega bombaža, peresnico in torbico za steklenico za vodo, ki so jo pod okriljem organizacije Kafuli šivali v Burkini Faso. Sami so poskrbeli tudi za promocijo in prodajo izdelkov. S projektom so dijaki spoznali, da lahko vsak posameznik ukrepa in spreminja svet.

Tudi primeri z drugih šol so bili zelo zanimivi in ustvarjalni. Mladim ne manjka idej, če jim le damo priložnost.

Brigita Podgoršek

Pravična kava in čaj 2017

Pravična trgovina predstavlja alternativni sistem trgovanja med skupinami proizvajalcev iz ekonomsko depriviliranih držav (predvsem Afrike, Južne Amerike ter JV Azije) ter potrošniki. Fair trade skuša počlovečiti trgovski proces in skrajšati trgovsko verigo od proizvajalca do kupca. Načela pravične trgovine prepovedujejo otroško delo, zagovarjajo enakopravnost spolov (pri plačilu in odločanju), zavzemajo se za pošteno plačilo, varne in zdrave delovne pogoje

in varujejo okolje. Organizacije pravične trgovine donirajo denar in spodbujajo razvoj šolstva, zdravstva in dostopnost do čiste vode v nerazvityh državah. Najpogostejši izdelki so: banane, kakav, kava, čaj, rože, bombaž, vino in riž.

Dijaki tretjih letnikov, ki obiskujemo pouk DSD 2, smo se vse šolsko leto posvečali vprašanju o pravični trgovini, raziskovali smo njena načela, produkte, izdelovali plakate, izvedli kviz ter se sladkali s čokolado iz pravične trgovine. V začetku junija smo fairtradovci v avli šole dijakom in profesorjem ponujali čaj in kavo iz

pravične pridelave. Dijaki so si lahko ogledali tudi plakate, fotografije in nas povprašali o projektu. Ta je potekal v sodelovanju s trgovino 3 MUHE iz Ljubljane.

Katarina Tement, 3. c

Erasmus+ • Znanje za razvoj • 12.–16. 9. 2016

Morda ste se v začetku preteklega septembra spraševali, zakaj so stoli iz »nule« na hodniku in v njej tujegovoreči ljudje. V tej učilnici so se zbirali udeleženci projekta Erasmus+.

To so bili naši dijaki in dijaki 2. gimnazije Osijek, ki so v 5 delavnicah krepili svojo podjetnost, umetniško žilico in stopili iz varnih okvirjev dela za šolskimi klopmi. Ob tem so krepili mednarodna poznanstva ter sodelovali z mentorji od tu in tam.

Rimljan, ne jezi se

Ena od delovnih skupin je na trg poskušala spraviti inovativen izdelek ptujskih gimnazijcev, igro Rimljan, ne jezi se. Za izračun končne cene in prodajnega uspeha so upoštevali mnoge dejavnike, kot so izbor ciljne skupine, oglaševanje, transport in sorazmernost cene z zanimanjem. Z grafično predstavitevijo so nam prikazali, da bi ob upoštevanju vseh stroškov (start up ipd.) in trženju igre po najvišji standardni ceni podobnih iger imeli 5 evrov zaslužka.

Biti viden, prepoznan

»Vse je odvisno od urednika,« nam je povedala novinarka Kanala A. Ta medijska hiša je bila cilj skupine, ki se je ukvarjala s tehnikami promocije in dela za javnostjo. Najuporabnejši nasvet za pridobitev pozornosti urednika: povej čim več že v »zadevi« elektronskega sporočila. Dijaki te

skupine so imeli redko priložnost ogledati si televizijsko hišo in snemalne studije ter se preizkusiti v delu PR (strokovnjakov za stike z javnostjo).

Pozdravi v slikah

Se spomniš, kako so se tvoji gostje razveselili vseh slikovitih in raznovrstnih razglednic Ptujja? Tako je! Tudi mi ne. Je pa ta problem ptujskega turizma zaposloval še eno izmed skupin projekta Znanje za razvoj. Od 5 predstavljenih prototipov razglednic je večina udeležencev glasovala za idejo, ki predstavlja ptujsko (ne)sve to trojico: terme, pust in vino.

Turizem na Ptuj danes in še kdaj

Projekt je potekal na Ptujju, zato se je spodobilo preiskati, v kakšnem stanju je podjetnost pod krinko turizma. Gotovo si se kdaj spraševal, kako se počutijo na Ptujju številni turisti. Čez nekaj let bomo tudi mi, gimnazijci, imeli moč, da naredimo Ptuj turistom privlačen in domačinom prijazen. Zato se moramo zanimati, kaj je treba negovati in ohranjati odlično še naprej, ter iskati tudi možnosti izboljšav, ki bodo na podlagi želja turistov in naših lastnih opažanj Ptujju ustvarile sloves, ki bo kar sam vabil obiskovalce.

Trenutno zadovoljstvo turistov na Ptujju se da najlažje ugotoviti z anketo. V 4. skupini Erasmus+ so jo udeleženci projekta izvedli med mimoi-

dočimi obiskovalci Ptujja vseh starostnih skupin več narodnosti. Največ je bilo upokojencev, ki so prišli na izlet na Ptuj v paru. Za naše mesto so izvedli prek televizije, literature ... Nekoliko manj so zadovoljni s športno ponudbo, bolj z nastanitvijo in gostinstvom, najbolj pri srcu pa jim je urejenost mesta. Kaj na Ptujju pogrešajo, so predstavili v predlogih. Želijo si več dogodkov, boljšo promocijo Ptujja in imenitnejšo urejenost zgradb. Večina bi se jih z veseljem vrnila v naše najstarejše slovensko mesto. Več lahko preberete v pogovoru z Žanom Ciglarjem.

Rov Skriti Ptuj ali drobci ptujske zgodovine za vse generacije

Ena izmed skupin se je ukvarjala z nalogo kako pridobiti ravnatelje ptujskih osnovnih šol, da pošljejo svoje učence na ogled rova Skriti Ptuj. To je rov pod ptujskim gradom, nekdanje vojaško skladišče, sedaj pa najnovejši projekt priznanega režiserja in igralca Sama M. Strelca. Ta ga je uredil skupaj s številnimi prijatelji, z znanci in somišljeniki. Opremil ga je z različnimi ptujskimi znamenitostmi in detajli, na katere drugače ne bi bili pozorni.

Skupina je imela navodilo, naj si zamisli elektronsko pošto za ravnatelje, v kateri bo nova ptujska znamenitost predstavljena čim bolj prepričljivo. Dijaki so cilj dosegli s kratkim

filmom, slikami in besedilom o rovu. Oglaševali so ga kot podzemno učilnico, ki bi jo učitelji lahko vključili v pouk tako likovne umetnosti kot tudi zgodovine. Sodelujoči dijaki so se po našem mnenju res dobro izkazali, resnično relevantno pa je mnenje naročnika tega oglasa, Sama M. Strelca.

• Gospod Strelec, zakaj ste se pravzaprav odločili za tak poziv ravnateljem? Se vam zdi, da rov še ni dovolj dobro poznan?

Ne, mislim, da je rov še kar dobro znan, saj smo od junija imeli več sto obiskovalcev. Želimo pa si, da bi si rov organizirano ogledale večje skupine mladih, zato smo kot opomnik ravnateljem poslali e-pošto, v kateri jih vabimo k sodelovanju.

• Kakšno se vam je zdelo gradivo, ki so ga dijaki pripravili?

Super, še posebej mi je bil všeč film. Komaj čakam, da si ga doma še enkrat v miru ogledam. Navdušujoče pa je, da so vse skupaj, od ideje do izvedbe, izpeljali v enem tednu.

V imenu novinarske ekipe Gimnazije Ptuj čestitamo vsem mladim dušicam, ki so s to izkušnjo (upamo) veliko pridobile.

Julija Menoni, Vita Pernat, Carina Petrič in Let Lovse, 2. b

Zaželena človeška lastnost – podjetnost v najširšem smislu Intervju z Žanom Ciglarjem

Žan Ciglar

Gimnazijec, si si že kdaj želel potovati, se bolje naučiti jezika naših južnih sosedov, spoznati nove prijatelje in pridobiti znanje, ki ti bo v današnjih časih izjemno koristilo? Prav vse to je tudi mogoče. A samo pod pogojem, če si član projekta Erasmus+ na Gimnaziji Ptuj. Osrednja tema, o kateri boš bral v tem članku, bo podjetnost. Menim, da je ta zelo koristna, saj pripomore k lažjemu jadranju čez močne vetrove in valove v življenju mladih, ki so zagnani, a premalo izkušeni, da bi uspeli jadra uspešno voditi v svoj prid. Tudi če nisi bil udeležen v delavnici projekta Erasmus+, lahko v naslednjih vrsticah začutiš vsaj del znanja, ki so ga pridobili sodelujoči.

Ptuj lahko naredimo atraktiven le, če smo podjetni. O podjetnosti in podjetništvu sem se pogovarjala z udeležencem delavnice Erasmus+, dijakom 4. letnika, Žanom Ciglarjem, ki

pravi: »Pametno se mi zdi, da že med srednjo šolo pridobiš izkušnje oz. spretnosti podjetništva, saj marsikateri študent po končanem študiju ne ve, kako bi začel svoj posel, si zaslužil denar. Izkušnje na delavnici so nas spodbudile kako najti, izvesti, odkrivati in razviti nove ideje, pridobiti sponzorje, dobiti poklic.«

Za svoje cilje je v življenju treba včasih kar trdo garati in začetni korak je Žan že naredil. Udeležil se je delavnice Erasmus+, s čimer je pridobil marsikaj: »Znanje kako iskati svoje pomankljivosti in jih izboljšati. V moji skupini smo se osredotočili na turizem na Ptuj. Ugotavljali smo, kaj manjka Ptuj, kako pridobiti turiste, kaj jih odganja in kaj je treba izboljšati v ponudbi. Veščine, ki sem jih s tem delom pridobil, bom lahko izkoristil, ko bom razvijal kaj novega.«

Dobri podjetniki so si med seboj podobni tudi v svojih lastnostih.

»Podjetnik mora biti komunikativen, pripravljen, ambiciozen, pogumen, imeti zanimive ideje, domišljijo, ne sme ga biti strah neuspeha,« pravi Žan. A začetki so zmeraj težki. Pri tem ti lahko pomaga slovensko podjetje Ustvarjalnik, ki svetuje in motivira ljudi kako začeti neko delo, projekt. Pomaga vsem starostnim skupinam, ciljna skupina pa so predvsem mladi, študentje. »Podjetje dokazuje, da je včasih treba počreti ponos in prositi za pomoč, prepoznati napake, ki si jih naredil, in začeti znova.

Biti moraš vztrajen. Če ob prvem porazu obupaš, ni smiselno, da se v nekaj spuščaš,« je jasen udeleženec v projektu Erasmus+.

Kako pa pridobimo samozavest, da sploh lahko začnemo svojo podjetniško pot? Da, tudi ta je potrebna, da lahko uresničimo svoje želje. Vsak človek ima spretnosti in talente. Če jih prepozna, lahko iz njih črpa uspeh v podjetništvu. Žan je svoja močna področja in prednosti že prepoznal, saj zase pravi, da je komunikativen, rad se družijo in ukvarja z družbo, sodeluje v debatnem klubu, Anglesu, MUN-konferenci, hodi k skavtom, rad organizira projekte, je zanesljiv, odgovoren, pripravljen vložiti svoj čas v projekt. Enako lahko narediš tudi ti. Izkoristi spretnosti, v katerih si zares dober, in iz njih sestavi svoj uspeh.

V SSKJ piše, da je podjetništvo prizadevanje za doseg čim večjega finančnega uspeha ob tveganju. Torej ima uspešen podjetnik veliko poguma, ki ga potrebuje ob neizbežnem tveganju. Pravijo, da »kdor ne riskira, ne profitira«. Kakšen pa je sogovornikov pogled na tveganje? »Tveganju se ne smemo izogibati. Na začetku so vedno minusi. Pomembno je, da najdeš sponzorje, ki pomagajo zmanjšati stroške. Razmisliti moraš, koliko minusa si lahko privoščiš, da ga lahko še vedno pokriješ in ne izgubljaš

premoženja, kar te posledično lahko privede samo še do stečaja,« razmišlja Žan.

Izvedela sem, da mora biti podjetnik inovativen, imeti domišljijo. Malo za šalo in malo za res ... Žan je od mene dobil nalogo. Moral si je predstavljati, da so njegova potrošniška skupina gimnazijci. Razmislil je o njihovih željah, problemih, interesih ter kako bi lahko kaj od naštetega rešil s podjetniško idejo. »Gimnazijcem bi prav prišle nižje cene malice, ki se je v zadnjih 3 letih vsako leto podražila za 5 centov. Letos je bilo prvič, da se to ni zgodilo. Količina hrane se je prav tako zmanjšala, npr.

porcija solate je manjša. Lahko bi si pomagali s subvencijami (seveda le dijaki, do so do njih upravičeni). Ena možnost je še, da bi nehali kupovati izdelke v Petici in s tem prisilili Petico k znižanju cen. Moramo se zavedati, da gimnazijec nima drugih lastnih prihodkov razen štipendije, pa še ta je precej nizka, saj jo v glavnem porabiš za malico, avtobusno karto in še za kak obšolski trening. Kljub visokim cenam pa ima Petica svojo prednost, ker je blizu dijakom. Pri rešitvi problema bi morda lahko pomagala dijaška skupnost, vendar je takšno razmišljanje že zelo utopično,« je najin pogovor zaključil Žan Ciglar.

Sedaj si seznanjen z marsikatero noviteto o podjetništvu. Seveda to še zdaleč ni vse, kar bi si moral želeti vedeti ali kar bi lahko vedel. Najdi svoje poslanstvo, pridobi si potrebno znanje in že boš v prednosti. Morda ti bo pri tem pomagal ravno projekt Erasmus+.

Carina Petrič, 2. b

Ustvarjalnikov Start up

V okviru projekta Znanje za razvoj smo v začetku šolskega leta 2016/2017 začeli sodelovanje Gimnazije Ptuj z Ustvarjalnikom. Sodelovanje, ki je bilo sprva mišljeno samo kot skupna izvedba izmenjave s partnersko šolo iz Osijeka, je kasneje preraslo v tedenske podjetniške delavnice, ki se jih ne udeležujejo le dijaki, ki so vključeni v projekt, pač pa vsi, ki želijo razvijati znanje, spretnosti in sposobnosti, povezane s ključno kompetenco samoiniciativnost in podjetnost.

Skupina dijakov se je v preteklih mesecih urila na področjih, kot so iznajdljivost, učinkovita komunikacija, soočanje z neuspehom, delo v skupini, spoznavali pa so tudi sebe: kaj me veseli, v čem uživam, o čem vem več kot drugi, v čem sem res dober ... Dijaki pa so pod vodstvom mentorjev iz Ustvarjalnika razvijali tudi lastne ideje, izdelali akcijski načrt zanje ter vadili kako pripraviti učinkovito predstavitev ideje. Pa se je trud obrestoval?

Od 17. do 19. februarja so na Gimnaziji Celje potekali slovenski mladinski Start up-dnevi. Zbralo se je preko 80 dijakov iz vse Slovenije.

Udeležila sta se jih tudi dijaka ptujske gimnazije Vito Ljubec in Nejc Ekart. Slednji, dijak 4. d-razreda, je povedal: »Že na začetku smo se dijaki razvrstili po skupinah. Vsaka je razvijala, promovirala, oblikovala določeno idejo oz. izdelek. Bila sva v skupini, ki je razvijala idejo o napravi za zaznavanje glutena v hrani – GLUKAGEN. Delo so popestrila zanimiva predavanja z različnih področij, ki so povezana s podjetnostjo. Pri delu so nam na pomoč priskočili številni mentorji, ki so svoje izkušnje z veseljem delili z nami. Na koncu je potekala zaključna prireditev, na kateri sta občinstvo in komisija izbrala najboljše ideje. V obeh kategorijah je zmagala našina skupina.«

Od 5. do 7. maja 2017 so se najbolj podjetni dijaki Vito Ljubec, Anže Vedlin in Nejc Ekart udeležili »Ustvarjalnikovega start up vikenda« v Slovenskih Konjicah. Njihova ekipa se je imenovala Skipper. Konkurenca je bila zelo močna, saj je sodelovalo kar 15 ekip iz vse Slovenije, torej 15 šol, na katerih prav tako kot na Gimnaziji Ptuj poteka Ustvarjalnikov podjetniški krožek. Vsaka skupina je razvijala svojo idejo oziroma izdelek, ves čas pa so ekipe usmerjali, jim pomagali in jih

vzpodbujali Ustvarjalnikovi mentorji. Ekipa so trdo delale vse do nedelje, do zaključne predstavitve, ko so na kratko predstavile svoje ideje. Komisiji in obiskovalcem je predstavnik ekipe razložil, kaj so med »Start up vikendom« uspeli narediti in kakšne cilje si je ekipa zastavila za naprej. Čeprav je bila konkurenca zelo močna, o idejah pa je presojala stroga šestčlanska komisija podjetnikov, so dijaki Gimnazije Ptuj premagali vse konkurente in dobili nagrado NAJIZVEDLJIVA IDEJA.

Vito, Anže in Nejc

Vito Ljubec, idejni vodja ekipe Skippero, svojo idejo opisuje z naslednjimi besedami: »Skippero je spletna platforma, na kateri lahko ljudje, željni vetra v jadrib, izbirajo svoje skipperje, s katerimi bodo preživeli nepozabno jadranje, glede na njihove osebnostne lastnosti in reference. Enostavno izbereš zelenega skipperja, vne-

seš datum in destinacijo, pušiš svoj kontakt in počakaš, da vso preostalo delo opravimo mi, ekipa Skippero.«

30. junija je ptujska ekipa v Centru inovativnega podjetništva NLB v Ljubljani, kjer je potekala zaključna konferenca Ustvarjalnikov mladinski Start up, dobila še zadnjo potrditev,

da je na pravi poti. Na konferenci se je pred štiričlansko mednarodno žirijo predstavilo 20 domačih in 2 madžarski ekipi. Naši mladi podjetniki so svojo podjetniško idejo Skippero izjemno dobro zastavili in predstavili ter z njo osvojili odlično drugo mesto.

Nataša Kostanjevec in Vito Ljubec

Gimnazijci in kariera – iz učilnice v življenje

Gre za **inovacijski projekt** profesorice Aleksandre Pal, v katerem sodelujejo dijaki 3. c-razreda. Namen projekta je povezati predmetni področji angleščine in sociologije ter karijerne orientacije s praktičnim raziskovanjem poklicnih področij.

Začetni cilj projekta je dijakom pomagati prepoznati njihove osebnostne lastnosti, ki so jim lahko v pomoč pri usmerjanju v poklicno področje ter omogočiti obravnavo učne snovi pri angleščini in sociologiji, povezane s področjem poklicne kariere, na čim višji ravni.

25. novembra 2016 so si dijaki ogledali **laboratorije Inštituta za energetiko v Vrbini pri Krškem**. Namen obiska je bil spoznati področje energetike kot študijsko, raziskovalno in poklicno področje. Fakulteta za energetiko Univerze v Mariboru ima sedež v Krškem in oddelek v Velenju.

Dijakinja Romana Kamenšek je o ekskurziji strnila nekaj misli ...

V prostorih laboratorijev so nas zelo prijazno sprejeli **dekan fakultete in profesorji**. Predstavili so nam svoje izobraževalne in poklicne poti. Na fakulteti predava tudi **Brigita Ferčec, doktorica matematike**. Bila je dijakinja Gimnazije Ptuj, kjer je vzljubila matematiko, povedala pa je tudi, da je na naši gimnaziji dobila zelo dobre osnove za študij. V skupinah smo si ogledali laboratorije za električne stroje in pogone, za termomehaniko, termoelektrotehniko in nanotehno-

logije, za aero in hidro energetske tehnologije, kjer smo stopili v vetrovnik; navdušil pa nas je tudi laboratorij za virtualni inženiring.

Po kosilu se nam je pripetila manjša nezgoda: restavracija je trenutno obdana z gradbiščem in tik pred našim izvozom so pričeli asfaltirati cesto. Najti smo morali drugo pot in tako smo nehote spoznavali ta del Slovenije, ki pa se nam je kazal kot labirint gradbišč in poti skozi nižinski gozd.

Z zamudo smo prispeli v **Svet energije**, interaktivni multimedijski center v **Informacijskem središču GEN**. Predstavili so nam različne načine pridobivanja energije, zanimivosti o električni energiji in delovanje jedrske elektrarne.

Je za katerega od nas poklicna prihodnost na področju energetike? Veliko pove tudi podatek, da **95 odstotkov diplomantov Fakultete za energetiko** dobi zaposlitev v poklicu, za katerega so se izobraževali.

V decembru so nadaljevali z delom v šoli ...

V četrtek, **22. decembra 2016**, sta nas zraven razredničarke pri uri angleščine pričakali tudi pedagoginja Darja Rokavec in gospa Vesna Milošević Zupančič. Gospa Vesna nam je na zanimiv način predstavila pomembnost študentskega dela. Na najrazličnejše načine in z vrsto zanimivih primerov nam je prikazala, kako pomembno je, da nekatera dela že zdaj opravljamo ter tako pridobiva-

mo izkušnje, razvijamo veščine in kompetence, ki bodo vplivale na našo zaposljivost. Poudarila je pomembne lastnosti, predvsem zanesljivost. Povedala nam je, kako pomembno vlogo bo to lahko imelo v našem nadaljnjem življenju, predvsem pa pri iskanju naše redne službe. Spodbudila nas je tudi, da smo razmislili o naših močnejših področjih in o stvareh, ki jih dobro opravljamo. Ni pomembno, ali si dober v plesu, stikih z ljudmi ali v igranju računalniške igrice. Prepričala nas je, da je lahko še najmanjša stvar, ki jo naredimo dobro, nekega dne koristna v življenju.

Tamara Korpar, 3. c

ENO • Projektni dan

September je na Gimnaziji Ptuj namenjen okoljskemu projektu ENO. S sajenjem drevesa generacije zaznamujemo svetovni dan miru, projektne skupine preteklega šolskega leta naslednikom predstavijo svoje projekte, novinci – prvi letniki – pa se skupaj z razredničarkami seznajajo s svojimi temami in se lotijo raziskovanja.

Letos smo za dijake prvih letnikov 28. septembra kot uvod v razredne projekte organizirali projektni dan. Preden so se po ogledu predstavitev porazgubili po razredih in se lotili dela, so pred šolo pospremili dijake drugih letnikov, ki so posadili oreh. Upamo, da bo pognal močne korenine in nas čez leta razveseljeval s slastnimi sadeži.

Renata Merc Furman

Projektne skupine v šolskem letu 2016/2017

- 1. c z razredničarko Anito Ekert: GOZD
- 1. b z razredničarko Romano Zelenjak: VODA
- 1. dš z razredničarko Jasmino Jančič: KLIMATSKE SPREMEMBE
- 1. a z razredničarko Vesno Zmazek: OGLJIČNI ODTIS

Dijaki 1. c-razreda predstavili svojo temo v projektu ENO – gozd

Prvi projektni dan, povezan z gozdom, smo imeli že 28. septembra lani, torej v začetku šolskega leta. Razredničarka nam je za ta dan pripravila delo v petih skupinah. Ker smo se poznali šele nekaj dni, je bilo druženje v manjših skupinah namenjeno tudi temu, da se spoznavamo in povežemo. Dijaki prve skupine so pisali haikuje, japonske pesniške oblike, v katerih so razmišljali o gozdu. V projekt pa so se posredno vključili tudi naši starši in stari starši. Ajdina babica je s posebno tehniko vezenja opremila našo zbirko haikujev, ki smo jim prislusnili na naši marčevski predstavitvi, s čimer smo se poklonili tudi svetovnemu dnevu poezije, ki ga prav tako zaznamujemo 21. marca. Druga skupina je raziskovala gozdove v Sloveniji: drevesne vrste, območja, kjer je veliko gozdov, in nevarnosti, ki prežijo nanje. Tretjo skupino so zanimali izdelki iz lesa, poklici, povezani z lesom, in slovenska podjetja, ki se ukvarjajo z lesno proizvodnjo. Četrta skupina je razmišljala o tem, kateri gozdni pridelki zaidejo na naš krožnik. Pripravili so celo restavracijska menija, pripravlje-

na iz gozdnih pridelkov. Peta skupina je imela ustvarjalno delo. Napisali so kratko zgodbo, shrlijvko, dogajalni prostor te pa je seveda gozd.

11. novembra lani smo v goste povabili gozdarja Andreja Kovačiča. Ta nam je predstavil svoj poklic, na kratko opisal svoje življenje ter nam povedal veliko novih in zanimivih stvari o gozdu.

Na eni od jesenskih razrednih ur smo iz jesenskega listja s skupnimi močmi izdelali tri čudovite šopke. Te smo razstavili tudi na naši predstavitvi.

Ob koncu marčevske predstavitve našega dela sta povezovalca Luka in Gašper nanizala še nekaj zanimivosti o gozdovih, za sproščeno vzdušje pa je poskrbel razredni bend 1. c-razreda s svojim prvim uradnim nastopom. Bravo, fantje!

1. c-razred
z razredničarko Anito Ekert

Spoznavamo države Evropske unije

V soboto, 6. maja 2017, smo na Ptuj spoznavali države Evropske unije. Po enoletnem premoru se je ponovno odvijal projekt Spoznajmo države Evropske unije. V dogodek je bilo vključenih veliko osnovnih in srednjih šol ter vrtcev iz ptujske občine in okolice. Vsaka šola je predstavljala eno državo. Letos smo se posvetili najbolj znanim in zanimivim pravljam teh držav.

Sodelovala je tudi Gimnazija Ptuj. Šolo smo skupaj z mentorico Alenko Baum zastopale Taja Islamović in Anja Horvat iz 3. a ter Katja Frlež, Katja Kolednik, Saša Gajšek, Maša

Furman, Laura Furman in Eva Petek iz 3. d. Naša šola je predstavljala baltske države Litvo, Latvijo in Esto-

nijo. Predstavile smo se z litovsko pravljo Kosorepec Brezrepec.

Katja Frlež in Eva Petek, 3. d

Šola ambasadorka

V letošnjem šolskem letu smo sodelovali v projektu Šola, ambasadorka Evropskega parlamenta, ki se je izvajal pod okriljem Socialne akademije, Fakultete za družbene vede in Evropskega parlamenta.

Glavni cilji projekta so: ozaveščanje in izobraževanje srednješolskih učiteljev, strokovnih delavcev in dijakov o

Evropski uniji, usposabljanje za aktivno državljanstvo ter ustvarjanje partnerstva med šolami udeleženkami in Evropskim parlamentom. Med šolskim letom smo opravili vse predvidene dejavnosti in tako 16. 6. 2017 tudi uradno prejeli plaketo kot ena od šol ambasadork Evropskega parlamenta.

Alenka Baum

Rastem s knjigo

Tudi v šolskem letu 2016/2017 se je Gimnazija Ptuj vključila v nacionalni projekt Rastem s knjigo SŠ 2016. Projekt združuje vse dejavnike (predstavnike Ministrstva za kulturo, Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, MKL, Pionirske – centra za mladinsko književnost in knjižničarstvo, Združenja splošnih knjižnic, Sekcije šolskih knjižnic pri ZBDS ter Javne agencije za knjigo RS kot nosilke projekta) v prizadevanjih za spodbujanje bralne kulture ter že desetletje vabi mlade k branju slovenskega mladinskega leposlovja. Vsako leto dijaki prvih letnikov Gimnazije Ptuj pri predmetnem področju KIZ (knjižnično informacijsko znanje) obiščejo in spoznajo

delovanje splošne Knjižnice Ivana Potrča Ptuj ter v dar prejmejo izbrano knjigo. Letos je to knjiga pisateljice Marjane Moškrič Sanje o belem štrpedu, ki je bila izbrana na Javnem

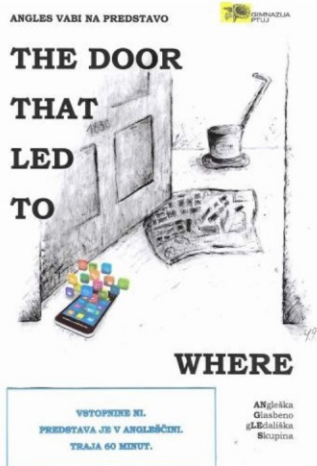
ciljnem razpisu za izbor kulturnih projektov. JAK in splošni knjižnici Ivana Potrča Ptuj se zahvaljujemo za uspešno sodelovanje.

Jelka Kosi

Dijaki Gimnazije Ptuj ob prejemu knjig v splošni knjižnici Ivana Potrča Ptuj

Angleško gledališče ANGLES THE DOOR THAT LED TO WHERE

Člani skupine Angles so tudi v tem šolskem letu neutrudno nadaljevali z delom. Pridružilo se jim je veliko dijakov iz prvih letnikov, polnih zamisli in ustvarjalnega zagona. Sodelovali so tudi pevci, glasbeniki, člani skupine Infected in pevski zbor.

Letos so na oder postavili delo, ki je v osnovi mladinski roman z naslovom **The door that led to where**. Delo pisateljice Sally Gardner je izšlo leta 2015, prikazuje pa sodobni London in – z malo fantazije – Lon-

don leta 1830. Zgodba se osredotoča na tri prijatelje, od katerih ima vsak zelo žalostno družinsko življenje. Ko glavni junak najde ključ do vrat, ki predstavljajo prehod med preteklostjo in sedanjostjo, se pokaže, kje lahko fantje gradijo svojo bodočnost. Pisateljica je požela odlične kritike za izjemno pretanjen opis težavnih razmerij mladih v današnjem Londonu ter natančen in duhovit prikaz Londona v 19. stoletju. Roman ni preveden v slovenščino.

Aleksandra Pal

Gimnazijci na Borštnikovem srečanju

Gremo na predstavo

V nedeljo, 16. 10. 2016, smo se ljubiteljice gledališča odpravile na ogled predstave Dogodek v mestu Gogi. Slovensko klasiko Slavka Gruma so uprizorili v okviru 51. Borštnikovega srečanja v SNG Maribor.

Režiser Igor Pison je pozornost usmeril v osrednjo Hanino zgodbo. Izpostavil je pomanjkanje človečnosti Goginih prebivalcev, ki jih spremljajo travme iz preteklosti. V bedi vsakdana zgolj čakajo dogodek, ki bi prekinil monotonost in praznino. Navdušeni sva bili predvsem nad vizualnimi učinki in igro le dveh

igralcev, ki sta odlično uprizorila zgodbe več oseb. Čeprav je bila drama prežeta s komičnimi vložki, sva ugotovili, da so te frustracije aktualne še danes.

Na ogledu so nas spremljale slovenistke Anita Ekert, Marija Holc in Marija Mir Milošič, pridružila pa se nam je tudi nekdanja profesorica Darinka Čretnik.

Že zdaj nestrpno pričakujemo naslednji obisk gledališča. Gremo na predstavo!

Eva Petrovič in Lucija Sevšek

Pogovor o prebranem

Knjižnični klub Dotik knjige

Branje, za nekatere samotno početje, za druge čudežno potovanje, je lahko tudi povod za druženje in pogovor o prebranem. Branje nas lahko navdušuje, izpolnjuje, pa tudi spremeni. Dragoceno je doživljanje in občutke med branjem ter svoje misli in spoznanja o prebranem deliti z drugimi.

V knjižničnem klubu Dotik knjige smo za naše srečanje 19. oktobra 2016 izbrali knjigi ameriške pesnice in pisateljice Sylvie Plath *Stekleni zvon* in *Kako ubiti ptiča* oponašalca, ki sta izšli pri Mladinski knjigi v zbirki Veliki večni roman. Izmenjali smo mnenja o pisateljskem slogu in o vsebini omenjenih knjig. Dotikata se dveh pomembnih in tudi bolečih tematik – depresije in apartheida in večnega premišljevanja o tem, kako življenje

na istem svetu nekaterim daje občutek pomembnosti, nenadomestljivosti, lahkotnosti bivanja, druge pa zaznamuje že ob rojstvu in je zanje ena sama bitka za preživetje. Knjigi simbolizirata brezčasnost dobre literature in idej, ki pomagajo oblikovati bralčevo mnenje in pogled na svet, tisti zunanji, ki nas

obdaja, pa tudi notranji, ki ga živimo kot posamezniki. Vse navdušene bralce in tiste, ki bi to radi postali, vabimo, da se nam pridružite na naših srečanjih. Želimo vam dobrega branja in pogovorov z ljudmi, ki jih cenite.

Jelka Kosi

Proza in pesmi v ritmu srčnih utripov ptujskih gimnazijcev

Knjižnični klub Dotik knjige

Sreda, 26. oktober, je bil na Gimnaziji Ptuj poseben dan – odprtje razstave Knjige ptujskih gimnazijcev, ki so jo v sodelovanju z avtorji (Najo Cajnko, Barbaro Fridl, Blažem Glovčanom, Anjo Horvat, Jano Meško, Nino Osenjak, Katjo Šacer, Tajdo Špes, Katarino Vaupotič, Lucijo Vaupotič in Sandro Žumer) pripravili člani gimnazijskega knjižničnega kluba Dotik knjige (Vita Erjavec, Ana Ivanišević, Tjaša Gajšek, Anja Horvat, Maruša Kocbek, Maja Mahorič, Nuša Markež, Eva Petek, Eva Petrovič, Karin Zavrnik in fotograf Amadej Arnuš). Mlade ustvarjalce književnih del so ob njihovih knjigah predstavili z intervjuji o njihovem ustvarjalnem procesu, odnosu do branja in življenja, njihovih poklicnih željah in nadaljnjem ustvarjanju. Celotne intervjuje lahko preberete na spletni strani Gimnazije Ptuj.

Razstavo sta v imenu njenih ustvarjalcev odprli predsednica knjižnične-

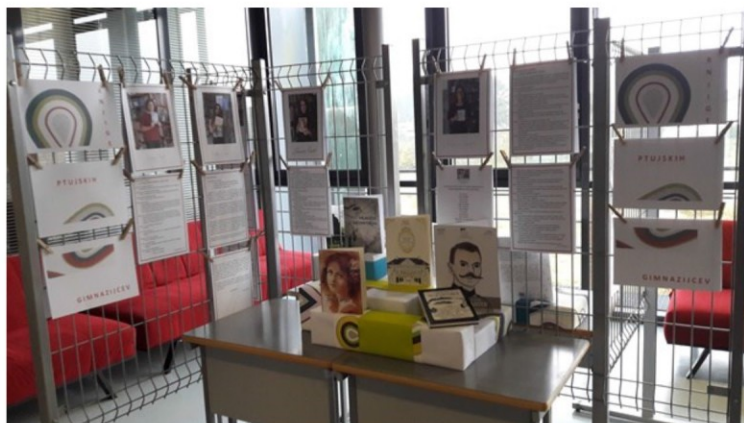
ga kluba Maruša Kocbek in Tjaša Gajšek, ki je celomesečno dogajanje, vsebino in pomen razstave za vse ustvarjalce v svojem nagovoru opisala z besedami: »Literatura in mladost skupaj vedno ubirata prav posebno pot. Mladostniki, ki so šele pred tem, da se njihovo življenje v svoji polni lepoti začne in imajo hkrati tudi že več osebnih izkušenj, kot bi si morda lahko mislili, imajo moč z zapisano besedo svetu sporočiti, o čem razmišljajo, čemu ali komu posvečajo utrip svojih mladih src. Na Gimnaziji Ptuj se trudimo spodbujati umetnost, ki tli v dijakih, pa tudi samoiniciativnosti našim dijakom očitno ne manjka. Mnogi med njimi so svoja dela že uspeli izdati in ta na knjižnih policah stojijo zraven del starejših in izkušenejših avtorjev. Razstava Knjige ptujskih gimnazijcev je v letu 2016 poklon vsakoletnemu praznovanju mednarodnega dneva šolskih knjižnic v mesecu oktobru (letošnji poteka pod geslom "Naučite se razvozlati svoj svet") in hkrati znak spoštovanja

in občudovanja naših mladih avtorjev, ki si takšno pozornost vsekakor zaslužijo. Ni lepšega občutka od tega, ko se ob branju knjige združita svetovalca avtorja in bralca. Še bolj magičen občutek pa je, ko se bralec z avtorjem o prebranem lahko tudi pogovori. In če avtor knjige, ki ti je bila všeč, sedi eno vrsto pred tabo in dva sedeža desno od tebe pri matematiki, je dosežena prava čarovnija literature.«

Domišljija je dar, ki vodi v ustvarjalnost in nekateri je premorejo toliko, da so jo sposobni celo uporabiti za literarno ustvarjanje. Pri branju literature pa gre za stanje zavesti, v kateri se zblížujeta domišljija pisca in bralca. Bližje sta si, globlje je doživljanje teksta in zelo težko je opredeliti trenutek v procesu branja, ko se to zgodi. Morda pa je ravno domišljija tista, ki opredeljuje veličino pisca in stopnjo razumevanja pri bralcu. Domišljijo spodbujajo znanje, izkušnje, pa tudi branje - takšno doživljajsko - in tako se krog sklene. Svet postane

drugačen. Najprej tisti naš, notranji, nato se čudežno začne počasi spreminjati tudi svet okrog nas. Krogi se množijo in širijo. Pogovor z nekom, ki je prebral iste stvari kot ti, ustvarja miselne podobe, za katere si mislil, da obstajajo le zate. Neizmerno veliko domišljije, znanja in poguma pa imajo avtorji razstavljenih knjig. Z njimi nas razveseljujejo, bogatijo, povezujejo. Hvala, da ste nam dovolili stopiti v svoj domišljjski svet.

Tjaša Gajšek in Jelka Kosi

Pojmo, plešimo in veselimo se nacionalnih raznolikosti Kitajska glasba in ples na Gimnaziji Ptuj

Konfucijev inštitut iz Ljubljane in South-Central University for Nationalities Art Troupe iz Kitajske sta 8. 11. 2016 dijakom 1. in 2. letnikov predstavila delček kitajske glasbene in plesne raznolikosti, sestavljene iz 56 etničnih manjšin.

S profesionalno dovršenim plesnim korakom, z barvito kostumografijo in tradicionalnimi instrumenti so nas popeljali v zgodbe pokrajin Tibet, Mongolija, Yi, Dai, Uygur ter drugih in prikazali izjemne spretnosti Tai Chi. Peščica pogumnih dijakov in dijakinj se je odzvala njihovemu povabilu in skupaj so zaplesali Tibe-

tan Guozhuang Dance ter tako simbolično zaključili sporočilo nastopa, da sta glasba in ples brezmejna, da povezujeta in s kulturno raznolikostjo prispevata k medsebojnemu razumevanju.

Tudi učenje kitajščine, ki jo bo letos osvajalo 20 dijakov in se izvaja na Gimnaziji Ptuj v okviru Konfucijevega inštituta iz Ljubljane, je korak k razumevanju in spoznavanju te kulture. Morda je današnji nastop navdušil še koga, da sem jim pri učenju kitajskih pismenk in kitajskih običajev pridruži.

Darja Rokavec

Medijska pismenost je vprašanje preživetja

V delavnici medijske pismenosti in trajnostnega življenja, ki sta jo Inštitut za trajnostni razvoj in zavod Državljan D v dveh delih izvedla na Gimnaziji Ptuj, so se naši dijaki seznanili s temama distribucija hrane na svetu in medijska pismenost. V delavnici smo se na primerih soočili z izjavi vidne in nevidne lakote ter razmišljali o naši vlogi pri reševanju tega globalnega problema. Hkrati smo si pogledali prakse produkcije medijskih vsebin in našli nekaj načinov kritičnega branja množičnih medijev, s pomočjo katerih razberemo relevantne informacije in si z njimi pomagamo pri odločanju.

»Najbolj smo si zapomnili načine presoje relevantnosti medijskih poročil,« je ob zaključku delavnice pojasnila udeleženka Julija, medtem ko je Patrik kot najbolj zanimiv del izpostavil koristne napotke za razvijanje kritične miselnosti in aktivnega državljanstva. Delavnice državljanskega novinarstva se izvajajo po osnovnih in srednjih šolah po celotni Sloveniji, med drugim tudi v Artičah, Celju, Ilirski Bistrici in Ljubljani. (DS)

Zgornji tekst, po pravilih podpisan z inicialkami, kot velja za poročilo, je nastal ob zaključku dvodnevnega izobraževanja, poimenovanega Spletno državljansko novinarstvo. Name-

njeno je bilo dijakom naše šole. Udeležili so se ga Matija Mršek, Luka Černila, Jure Miklošič, Julija Menoni, Vita Pernat, Evelin Frčec, Eva Petrovič, Lucija Sevšek, Klara Hliš, Špela

Topolnik, Patrik Tovornik in Amadej Arnuš. Udeležence je s svojim znanjem o medijih, kulturi in spletu navdušil Domen Savič (DS), univerzitetni diplomirani novinar, poznavalec

družboslovnih vidikov spletnih tehnologij in eden prvih slovenskih piscev spletnih dnevnikov. Je tudi predavatelj, udeležuje se okroglih miz na slovenskih fakultetah in v multimedijskih centrih. Ptujskim gimnazijcem je predstavil novičarske faktorje, opozoril je na analizo novic na naslovnica, definicijo medijev, novinarstva in interneta, spodbudil h kritičnemu branju medijev, razmišljal o »Spopadu civilizacij«, postfaktični družbi ter usmeritvah, kako oblikovati kvaliteten blog ... Udeležencem pa bo prav gotovo najbolj ostala v spominu predavateljeva spodbuda: »Ne recite, da se vam z neko stvarjo ne da

ukvarjati, ker se tako ali tako nič ne bo spremenilo. Bodite pogumni, izberite si nekaj, kar vam veliko pomeni, berite o tem, se aktivirajte,

zberite somišljenike in zgodilo se bo nekaj novega. Vsaka stvar, ki jo naredite, je boljša od stvari, ki je ne.«

Jelka Kosi in Anita Ekert

Prešernijada 2017 • 7. 2. 2017

Koncert Gimns n' Roses • 25. 4. 2017

Pesnik – begunec, nomad

Pogovor z iraškim pesnikom Sameerjem Sayeghom

Vsa živa bitja smo bratje in sestre. Pika.
(Sameer Sayegh, iraški pesnik)

Zbudimo se in se pripravimo na nomadstvo. Potujemo iz kraja v kraj, od doma v šolo, v službo, iz šole, iz službe domov. Potujemo in smo nomadi. Zbudijo se in so nomadi. Bežijo in se skrivajo, iz kraja v kraj, iz države v državo. Potujejo in so begunci.

Smo res tako zelo različni, da na mejah naših velenacionalnih držav potrebujemo ogrado? Smo res tako zelo različni, da na socialnih omrežjih iz subjektov kriči ne le nacionalizem in populizem, celo fašizem! Obiskal nas je begunec, nomad. Sameer Sayegh. Iraški pisatelj, esejist, pesnik, novinar, starejši gospod, ki je v danes popolnoma uničenem Mosulu nekoč živel življenje. Nad deželo z bogato kulturo je začelo pokati – tudi zaradi našega hlinjenja zahodne superiornosti. Gospod Sameer je postal številka. Stare pesmi so izgubljene v zbombardiranih knjižnicah, druge,

nove, polne trpljenja in grozečih se podob so se začele rojevati v pesnikovi glavi. Na krvavi poti v staro razklano gospo Evropo se je na povabilo Slovenskega centra P. E. N. ustavil v Sloveniji.

»Gospod Sayegh, kako doživljate Slovenijo?« Pesnik v nekoliko okorni, a popolni slovenščini reče: »Slovenija, moj dom«. Prebere nam pesmi, najprej v arabščini in nato v angleščini. Pesmi, polne groze in klinične žalosti na pesnikov obraz prikljeajo solze. Sledi pogovor.

Gospod Sameer, hvala! Hvala, da ste z nami delili vaš svet. Upamo, da bo dežela pod Alpami do vas prijazna, da vam, kot žal mnogim drugim, po dveh letih ne bo treba prisilno zapustiti te dežele. Želimo si, da se slovenska družba do tedaj očisti fašizma, nacionalizma, populizma.

Tilen Kolar, 3. b

.....

Pesnik Sameer Sayegh je v Slovenijo prišel na povabilo Slovenskega centra P. E. N. v sklopu organizacije ICORN (The International Cities of Refuge Network). Ta s pomočjo sodelujočih mest umetnikom, ki so v domačem okolju v nevarnosti oz. umetnikom iz ogroženih območij, nudi začasno pomoč in zaščito ter s tem pravico do svobodnega izražanja. Slovenski center P. E. N. pesniku dve leti nudi zatočišče in mu pomaga, da najde novo pot. Na ptujsko gimnazijo sta ga 23. 5. 2017 pospremila Ifigenija Simonović, predsednica Slovenskega centra P.E.N., in Robert Simonšek, podpredsednik Slovenskega centra P.E.N.

Uro in pol begunec

»Poglej, kako so umazani.« Kriki. Natrpanost. »Ne premikaj se!« Ujeti.

Zunaj je vonj po jesenskem gnitju. Gnitju družbenih vzorcev. Vsak dan prihajajo po svobodo, ki jo imamo mi. Ne damo je. Raje gledamo, kako na stotine beguncev, ljudi, ki bežijo zaradi ogroženosti osebne integritete

in varnosti, čaka na vsakodnevne ustaljene vzorce življenja. Za ograjami. Pred brutalnimi policisti. Pred togimi uradniki. Pred vsiljivimi novinarji. Pred brezskrbnimi državljani.

Na obzorju očesa so se mi pojavile solze. Čepel sem sredi »igre« in se na vso moč pretvarjal, skušal podoživlja-

ti, kar je za nekatere vsakdan. Za hip se mi je vrinila misel, kaj vse se moram danes učiti. To me je prizadelo. Sem državljan Evropske unije in živim v balončku. Medtem ko ljudje, ki jim je bilo odvzeto dostojanstvo, čakajo za ograjo. Pred našim balončkom, ki je ograjen z aroganco. Sram me je.

Tilen Kolar, 3. b

Gledajo. Ne glej vstran.

Kričijo v brezupu. Poslušaj jih.

Želijo biti del naše družbe. Sprejmi jih.

Govorijo v tujem jeziku. Skušaj se ga naučiti.

Zaželi jim dobrodošlico.

Če nisi čisti altruist pa bodi altruist, dovolj bo.

Nauči se kričati in zakriči: Hočem državljanstvo sveta!

Pomagaj.

• • • • •

Uro in pol begunka

Ugasnili so luči, edini dotok svetlobe v z žaluzijami zastrtem prostoru, in čisto po tiho zaprli vrata za seboj. »Srečno pot!« so zaželeli in skupino mladih ljudi v pričakujoči tišini pustili samo. Ni trajala dolgo. Le nekaj sekund in v sobo je vdrla skupina moških s prevezami preko obrazov, da smo lahko videli le njihove oči. Grozeče so zrle v nas in vpile, naj raje storimo, kar nam naročajo, če želimo odnesti celo kožo. In smo. Iz nenadnega strahu, ki se nam je zarezal v kosti in nam ni pustil trezno misliti. Ni jim bilo treba posebej zaukazati, predali smo jim ves denar, ki smo ga imeli, samo da bi nas vzeli s seboj. Na nevarno pot, na kateri ni zagamčeno niti preživetje. Pot v obljubljenno deželo. Deželo, imenovano Evropa.

V sredo, 12. oktobra, sem za uro in pol postala begunka. Eshran iz Irana je pisalo na moji identifikacijski kartici, ki sem jo nosila na vrvi, zvezani okoli vratu, na njeni zadnji strani pa moja življenjska zgodba. Lastila sem si jo le tisto sredo, tisto dobro uro in pol, od 10.30 do 12.10. Neko-ga tam zunaj, me je prešinilo, breme-ni brez predaha.

V žep sem potisnila pomečkana bankovca 2-krat po 500 evrov, vse, kar mi je ostalo, preden mi je uspelo

priporiti si prostor na čolnu za Grčijo. Stala sem v ozadju, pretihotapila sem se, ne da bi plačala. Prevevala me je groza, a sem si obenem oddahnila. V Evropi bom denar resnično potrebovala, sem si rekla. Če bom imela srečo, bom tam lahko začela znova. »Can you swim?« je zakričal visok in močan moški in vame uperil svetilko, da mi je obraz zaslepila močna svetloba. Prikimala sem. Vrgel mi je rešilni jopič. Na čolnu smo bili stisnjeni premočno skupaj, bilo nas je očitno preveč in enega izmed nas so določili za voznika. Bilo je mrzlo in je lilo, slišala sem otroški jok. Na milost in nemilost smo bili prepuščeni morju. Sporočili so nam, da je eden od čolnov pred nami potonil. Oblila me je groza. Vozili smo se tiho, bili smo povsem negibni, s pogledi, uprtimi navzdol. Takoj na meji me je skupaj z ostalimi begunci zajela policija, klečala sem pred njimi z rokami v zrak, name so se kot ploha usule ponižujoče zmerljivke. Povesila sem glavo. Več ur smo v umazaniji in stoje, nagnjeni na majhnem prostoru, obdanem z ograjo, po kateri so policisti grozeče udarili, če se ji je kdo preveč približal, čakali. Čakali. Čakali. Prišla je televizijska ekipa. Posneli so nas, premražene, prestrašene, lačne. Prišli sta prosto-

voljki. Z odejami in s hrano. Dovolili smo si upati. Policisti jima niso pustili do nas. Po več urah brezkončnega čakanja so nas v skupinah po pet poslali naprej. Vprašali so me po imenu in državi ter kam želim iti. V Nemčijo, sem odgovorila. Vzeli so mi prstni odtis in mi v roke porinili jabolko in kozarec vode. Ponudili so mi oblačila, strašno me je zeblo, a nisem utegnila vzeti ničesar, policisti so bili nestrpni. Potisnili so me naprej. Z zelenim trakcem okrog zapestja so me odvedli do prostora, ločenega z ograjo. Ljudje, s katerimi sem si prostor delila, so želeli naprej, sem ugotovila. V Nemčijo, Avstrijo, na Švedsko, dobre države so to, sem slišala. Kje so bili drugi, s katerimi sem bila na čolnu, nisem vedela, potem jih nisem več videla. Policisti so nam rekli, naj se udobno namestimo, tukaj bomo preživel noč, so dejali. Prišla je novica o novem valu beguncev na meji, izprazniti je bilo treba prostor, ki smo ga zasedli. Ime? Država? Kam greš? Prstni odtis. Na, jabolko in voda. Ime? Država? ... Zdelo se je, da še v odmevu slišimo ustaljeno mehanizirano brnenje.

V roki sem držala papirnat tisočak – navaden papir. Otroški jok – posnetek resničnega. Gumijasti čoln –

narisan oblika na tleh. Policijske uniforme verodostojne – policisti igralci. Turška obala, od koder sem izplula – učilnica 0. Sredozemsko morje, po katerem je v mrazu in vetru plul prenatrpan čoln – tla kulturne dvorane. Začasni begunski center – njeno zaodrije. Dolge ure čakanja na meji – največ 10 minut. Moj končni cilj – učilnica 8.

V sredo, 12. oktobra, sem uro in pol igrala begunko. Rožnata očala sem vrgla na tla, nanje stopila in jih z enim zasukom pete pomečkala, pogledala sem na Svet skozi oči begunca.

Dijake Gimnazije Ptuj je Društvo Humanitas povabilo na uprizoritev predstave, ki ni potekala po ustaljenem vzorcu. Nismo preprosto prišli v dvorano in se tam udobno zleknili na stole in zehaje čakali, da ura opravi svojo nalogo in se dogajanje na odru sprehodi mimo nas. Sami smo prevzeli vlogo igralcev in doživeli edinstveno izkušnjo. Preživeli smo simulacijo poti, na katero se vsak dan poda stotine beguncev. Nismo vedeli, kaj nas čaka, navodil nismo dobili in izgubljeni smo se ozirali po obrazih sošolcev, ali imajo morda oni

kakšne odgovore. Pa jih niso imeli. Saj jih tudi begunci nimajo. Naši občutki po končani predstavi so bili precej podobni. Groza, strah. Sledila je razprava, vloge so se obrnile. Eden od policistov, ki je na nas grozeče vpil, se nam je pridružil, snel je čelado in spregovoril v angleščini. Molče smo prisluhnili njegovi zgodbi. Zgodbi begunca iz Irana, prav tisti zgodbi, ki je bila zapisana na moji kartici. Njegovo ime je v resnici Payman in v Sloveniji je sedaj že 10 mesecev, nam je povedal. Zadelo me je. Uro in pol sem se pretvarjala, da sem nekdo drug, poskušala sem stopiti v tuje čevlje. Uro in pol sem živela življenje človeka, ki zdaj stoji pred mano.

Podobnih zgodb je veliko. Žalostnih, presunljivih, takih, ki človeka, ki v sebi nosi vsaj trohico ljubezni do sočloveka, ne morejo pustiti ravnodušnega. In tudi nikogar izmed nas niso. Odšli smo v tišini, premlevali v sebi občutke, ki so nam dali misliti in niso pustili, da bi se vrnili v ustaljeno rutino. Vsaj tisti dan ne. Payman je rekel: »Hvala bogu, da sem pristal v Sloveniji.« Vprašala sem se, ali je imel prav. Je lahko resnično

hvaležen, da je pristal v naši državi? Ne pišem z namenom, da bi poskušala vplivati na mnenje kogarkoli ali razpravljati o razmerah v državi, o politiki beguncev pri nas ali drugod. Prav tako ne želim razkrivati svojega mišljenja o kočljivi tematiki, o kateri pišem. Resnično pa želim povedati eno stvar. Želim opozoriti na pomembno dejstvo, ki sem se ga z izkušnjo begunke, pa čeprav le v igrani predstavi, zavedela. Namreč, da človeštvo kar naprej hote pozablja na svojo primarno in najpomembnejšo dolžnost – ohranjanje človečnosti. Ponuditi roko sočloveku v stiski je jedro celice, ki ohranja celoten organizem živ. Okličite me za sanjača, a vsak posameznik lahko prinese spremembo. In ta posameznik preprosto moraš biti ti. Brez izgovorov, brez odlašanja, brez kazanja s prstom na druge. Kajti če v svetu, ki smo ga povsem izropali primarnih vrednot, izgubimo človečnost, ali potem resnično obstaja kaj, za kar je sploh še vredno biti vse te bitke? Na tej točki dokončno odpove tudi moje sanjaštvo.

Tjaša Gajšek, 4. c

Tudi letos smo prepevali

Ob sredah smo se dekleta, ki nas navdušuje petje, po pouku zbirala v učilnici 6. Skupino smo sestavljale v glavnem punce iz prvih letnikov, pridružilo pa se nam je tudi nekaj leto dni starejših pevk. Sestavile smo zasedbo nonet in z zborovodkinjo Nino Lorber takoj začele ustvarjati. Osredotočile smo se predvsem na afriške in mehiške ritme. Vaje so potekale zelo sproščeno, zelo smo uživale in se zabavale.

Seveda smo se za prvi nastop tudi malo nagarale, saj smo se v precej kratkem času naučile kar tri skladbe. Nekaj tednov pred našim nastopom smo imele tudi intenzivne vaje. V tem času smo se veliko naučile, se nasmejale, vmes pa si privoščile tudi odmor za prigrizke in pico. Tokrat so intenzivne vaje potekale kar na šoli, za naslednje leto pa že razmišljamo o intenzivnem prepevanju na morju.

Letošnja zasedba je bila nekoliko manjša, verjamemo pa, da nas bo naslednje leto že več. Zato vabimo vsa dekleta in fante, ki vas petje veseli in sprošča, da se nam pridružite. Pevci znamo poskrbeti za dobro vzdušje, skupaj se bomo gotovo imeli lepo.

Nuša Čeh, 1. c

Narodne izmenjave

Evropski oddelki, ki so se v Sloveniji in tudi na Gimnaziji Ptuj projektno izvajali 10 let, so na ptujski gimnaziji pustili največji pečat z ohranjenimi narodnimi izmenjavami. Sprva so bile dvodnevne, kasneje pa krajše.

Prepričani smo, da dijaki težko sprejemajo in razvijajo evropsko in globalno dimenzijo, če slabo poznajo svojo domovino in lastno narodno bit. Šele na osnovi poznavanja razlikosti in podobnosti znotraj narodne identitete lažje sprejemajo in sobivajo

z različnostmi zunaj nacionalnih meja.

Narodne izmenjave so v začetku sprožile kar nekaj pomislekov, češ da izmenjave med slovenskimi šolami pač niso izmenjave. A kmalu se je izkazalo, da ni tako, kajti tudi vsako slovensko mesto in gimnazija imata svoje velike in male skrivnosti, zanimivosti in posebnosti, dragocenosti, ki jih najbolje spoznaš, če te skozi popeljejo domačini, vrstniki.

Naši dijaki so odkrili veliko skrivno-

sti Celja, Ljubljane, Kopra, Škofje Loke, Slovenj Gradca in tamkajšnjih gimnazij in vrstnike popeljali po Ptuj. Marsikdo je obiskal ta mesta prvič in morda ne zadnjič, vsak je drugače doživel izmenjavo in vsak razred jo je izpeljal po svoje.

Prepričani smo, da so dijaki z vsako izmenjavo pridobili večšine in spretnosti v predstavitvi svoje šole, spretnosti vodenja po lastnem mestu in sklenili mnoga nova znanstva.

Branimir Rokavec

Narodne izmenjave 2016–2017

23. in 30. 9. 2016 / Narodna izmenjava z Gimnazijo Ledina (2. d)

23.–24. 9. 2016 in 5. 5. 2017 / Narodna izmenjava z Gimnazijo Škofja Loka (2. a)

8. 3. in 4. 4. 2017 / Narodna izmenjava z Gimnazijo Škofja Loka (1. a)

6. in 9. 6. 2017 / Narodna izmenjava z Gimnazijo Slovenj Gradec (1. dš)

Narodna izmenjava z Gimnazijo Škofja Loka

Gimnazija Ptuj že vrsto let sodeluje v narodnih izmenjavah z gimnazijami iz vse Slovenije. V sredo, 8. marca 2017, smo se dijaki 1. a v sklopu narodne izmenjave za en dan preselili v Škofjo Loko.

Gostitelji so nam ob prihodu pripravili pogostitev in krajšo predstavitev šole, nato pa smo se razdelili v dve skupini in si ogledali znamenit loški grad in kapucinsko knjižnico. Prisostvovali smo tudi vpisu Škofjeloškega pasijona, prvega slovenskega dramskega besedila, na seznam Unescove kulturne dediščine. Po obilnem kosilu so nas dijaki popeljali po mestu in nam predstavili še druge znamenitosti svoje Loke.

Izmučeni od napornega dneva smo se v popoldanskih urah odpravili nazaj proti Ptuj. Navezali smo veliko novih prijateljskih vezi, na poti proti domu pa smo že zbirali predloge za april, ko naj bi nam gostitelji vrnili obisk.

Maja Bele, 1. a

Znova smo se srečali v torek, 4. aprila 2017. Goste smo sprejeli v kulturni dvorani, kjer smo se jim predstavili s šolskimi glasbeniki in s krajšim filmom približali lepoto in skrivnosti naše gimnazije. Dogajanje smo popestrili s predstavitvijo kurenta in konference MUN. Druženje smo s »sladko pogostitvijo« nadaljevali v šolski Petici, sledil pa je obisk ptujskega gradu. Po kosilu v Šolskem centru smo se razdelili v manjše mešane skupine in se odpravili proti staremu mestnemu jedru, kjer smo vrstnikom predstavili ptujske znamenitosti, kot so spomenik Rudolfa Maistra, Orfejev spomenik, mestna hiša ...

Zadnje trenutke našega druženja smo preživeli na gimnazijskih stopnicah in se okoli tretje ure poslovili od škofjeloških prijateljev.

Anja Mikolič, 1. a

Izmenjava z Realschule Übach-Palenberg iz Nemčije

V sredo, 28. 9. 2016, se je 10 dijakov drugih in tretjih letnikov v spremstvu profesorice nemščine Slavice Bratuša in Brigite Podgoršek odpravilo na šestdnevno izmenjavo v Übach-Palenberg, ki leži na skrajnem zahodu Nemčije, tik ob Nizozemski. Že v zgodnjih jutranjih urah smo se odpeljali na letališče v Zagreb, od koder smo poleteli v Berlin, tam prestopili na letalo za Köln, nato pa se še z vlakom odpeljali v Übach-Palenberg. Po napornem deveturnem potovanju smo končno prispeli na cilj. Z vlaka smo stopili polni pričakovanj, negotovosti in vznemirjenja. Ko smo zagledali svoje gostitelje in njihove družine, je vsa utrujenost v trenutku izginila. Sedaj je šlo zares. Prijazno smo se pozdravili, se začeli pogovarjati, smejeti in postajali vse glasnejši. V zelo sproščenem vzdušju smo se skupaj s svojimi »novimi« družinami odpravili na njihove domove.

Naslednje jutro smo se skupaj odpravili v šolo, kjer smo se najprej med različnimi skupnimi dejavnostmi dobro spoznali. Uporabili smo vse svoje znanje nemščine, nekateri pa so si malo pomagali tudi z angleščino. Gostitelji so nam predstavili svoj program za reševanje sporov, imenovan Streitschlichtung. Tam se dijaki izobražujejo za mediatorje in spore poskušajo najprej reševati sami, s pogovori. Seznanili smo se z nekaj konkretnimi primeri konfliktov na šoli. V manjših skupinah smo izmenjali mnenja, se poskušali vživeti v situacijo in najti ustrezno rešitev za obe sprti strani. Naloga res ni bila lahka. Napornemu in delovnemu dopoldnevu je sledil prijeten sprehod do dvorca Zweibrücken iz leta 1457, kjer se danes poroča mnogo mladih parov.

V petek smo se spet posvetili naši temi in sestavili anketo o reševanju konfliktov v šolskem vsakdanjiku. Anketo smo izvedli v različnih razredih in prišli do zelo zanimivih spoznanj. Ugotovili smo, da so konflikti mnogo pogostejši v nižjih razredih in da so tudi razlogi za konflikte v višjih razredih povsem drugačni. Popoldne smo se nato z vlakom odpravili v

Aachen, mesto Karla Velikega. Bili smo navdušeni nad utripom mesta, prečudovitimi stavbami in mnogimi znamenitostmi. Občudovali smo aachensko katedralo, kjer je bilo kronanih 30 nemških kraljev in je od leta 1978 na seznamu Unescove dediščine.

Sobota je bila obarvana precej športno. Z avtobusom smo se odpeljali v narodni park Eifel, kjer smo si izposodili gorska kolesa in odkrivali lepote neokrnjene narave. Triurnemu kolesarjenju je sledil še adrenalinski spust po poletnem sankališču. Svoje druženje smo končali s sprehodom do pravljicega srednjeveškega mesteca Monschau, ki leži ob meji z Belgijo. Ne imenujejo ga zaman biser te pokrajine. Skrivnostne, ozke, kamnite uličice in tradicionalne, z lesenimi tramovi predalčkane hiše (Fachwerk) navdušijo prav vsakega obiskovalca.

Nedeljo smo preživel s svojimi gostitelji. Nekateri so se odpravili v trampolinski park, drugi po nakupih, tretji so spoznali še druge družinske člane svojih gostiteljskih družin (dedke, babice).

V ponedeljek dopoldne je bila šola zaprta, saj 3. oktobra praznujejo dan nemške enotnosti. Na ta dan se spominjajo 3. 10. 1990, ko sta se združili obe Nemčiji. Mi smo se na ta dan odpravili na sprehod do Nizozemske, ki je od šole oddaljena le dober kilometer. Med potjo smo se ustavili tudi pri spominski tabli, ki opomi-

nja na grozote 2. svetovne vojne. Po tako resni zgodovinski tematiki smo se že vsi veselili našega zadnjega skupnega večera, ki smo ga preživel v družbi gostiteljev in njihovih družin, saj so za nas pripravili zaključni piknik. Ob obilici dobre hrane seveda ni manjkalo smeha, zabave, plesa in petja. Nepozabno je bilo predvsem doživetje, ko smo se vsi skupaj zavrteli ob zvokih slovenske polke. Naši gostitelji so z zanimanjem prisluhnili tudi naši predstavitvi Ptuja in gimnazije.

Prekmalu je prišel torek, ko smo se morali posloviti od naših novih prijateljev. Zadnji dan smo bili skupaj pri pouku, ki se ni posebej razlikoval od našega. Opazili pa smo, da dijaki tam mnogo bolj sodelujejo. Popoldne smo se vsi skupaj odpeljali v Köln in se sprehodili po četrtem največjem nemškem mestu. Ustavili smo se v kölnski stolnici in za spominek kupili znamenito kolonjsko vodo (Kölnisch Wasser). Nato smo se z vlakom odpravili proti letališču in svojim nemškim prijateljem še zadnjič pomahali v slovo. Domov smo prišli polni lepih vtisov ter zadovoljni, da smo na izmenjavi spoznali nove kraje, nove ljudi in njihovo kulturo. Preživelimo smo zares nekaj nepozabnih dni in spletli nova dragocena prijateljstva. Veselimo se že pomladi 2017, ko nam bodo naši gostitelji vrnil obisk na Ptuj.

Marko Vrabič in Eva Pernat, 2. a

Highlight your surroundings 2016–2017

Izmenjava z Nemčijo in Španijo

Gimnazija Ptuj sodeluje v triletnem evropskem projektu ERASMUS+ z naslovom Highlight your surroundings. Poleg ptujske gimnazije je v projekt vključenih še sedem šol iz sedmih evropskih držav: Španije, Nemčije, Italije, Francije, Švedske, Nizozemske in Norveške. Cilj projekta je pri mladih razvijati kompetence, kot sta na primer podjetnost in inovativnost, na področjih, vezanih na lokalno okolje. Tema je zelo osredotočena na turistične priložnosti domačega okolja. Naloga vseh vključenih šol je v prvem letu oblikovati sprehod po mestu za mlade, v drugem letu se bomo ukvarjali s kolesarskimi potmi po okolici in v tretjem letu vse skupaj nadgradili s QR-kodami, oblikovanjem skupne spletne strani itd. Od oktobra 2016 so dijaki sodelovali v različnih izobraževanjih z namenom, da do konca projekta dosežejo v projektu zastavljene cilje.

V tem šolskem letu so naši dijaki sodelovali tudi v izmenjavah z dijaki iz Nemčije in Španije. Na Ptuj smo pripravili dva zelo različna sprehoda po mestu – enega v obliki bro-

šure in drugega v obliki videospota, skupna točka obeh pa je, da vse pripravljajo mladi za mlade. Zajeli so različna področja: kulturo, etnologijo, kulinariko, zgodovino, šport ...

Aprila so naši dijaki svoje partnerje obiskali v Španiji in Nemčiji, kjer so se ukvarjali s podobnimi nalogami, vendar v drugem okolju. Poglavitni cilj takih projektov niso le konkretni izdelki, razvijanje in nad-

grajevanje kompetenc, temveč tudi spoznavanje mladih iz različnih držav in tkanje medkulturnih navezav ter ustvarjanje priložnosti za spoznavanje podobnosti in razlik med nami. In to je eno od bogastev, ki jih Gimnazija Ptuj nudi svojim dijakom – širiti svoja obzorja in se tako naučiti sprejemati različnost.

Boštjan Šeruga

Obisk iz Burghausna

Od 1. do 4. aprila 2017 se nas je 7 dijakov iz prvih in drugih letnikov preizkusilo v vlogi gostiteljev. Osem dijakinj iz Burghausna v Nemčiji se je udeležilo konference GimMUN Ptuj 2017, ki je potekala na ptujski gimnaziji, hkrati pa je bilo njihovo bivanje pri nas prvi del izmenjave. V soboto, na dan prihoda, smo se polni pričakovanj najprej spoznali, si ogledali Ptuj ter se proti večeru odpravili na grad, kjer je potekala slovesna otvoritev konference. V naslednjih treh dneh so se gostje udeležile zasedanja komitejev, kjer so kot predstavnice različnih držav sodelovale v debatah o svetovnih problemih. Tudi nekateri izmed nas gostiteljev so na konferenci sodelovali kot delegati, drugi pa smo se zasedanj udeležili le kot nadebudni poslušalci. V okviru konference smo se v ponedeljek zvečer udeležili tudi družabnega večera, na kate-

rem smo se vsi sodelujoči ob dobri hrani in glasbi lahko še bolje spoznali in stkali nove prijateljske vezi. V času izmenjave smo vsak prosti delček dneva izkoristili za raziskovanje mesta in druženje. Vendar pa je trenutek odhoda prehitro prišel, saj

smo se v torek po zaključni prireditvi že morali posloviti. Sedaj že nestrpno pričakujemo junij, ko se bomo ponovno srečali – takrat v Nemčiji.

Nuša Steiner in Tajda Špes, 2. c

Danska od blizu

3. septembra 2016 smo se dijaki različnih slovenskih srednjih šol zbrali na ljubljanskem postajališču Dolgi most in z avtobusom krenili čez Avstrijo in Nemčijo proti Danski. Pot je bila dovolj dolga, da smo se spoprijateljili in začeli s pripravami na slovenski večer.

Naš prvi cilj na Danskem je bil otok Rømø s tipično dansko obalo. Najpogumnejši so se namočili v osvežujočem morju, nato pa smo se odpravili do najstarejšega danskega mesta Ribe. Ogledali smo si vikinški muzej in spoznali dansko zgodovino. Sprehodili smo se skozi mesto, da smo začutili utrip tega zares prekrasnega kraja.

Naslednji dan smo se polni energije odpravili proti otoku Morso, na katerem so lepo vidne posledice ledene dobe. Na poti do tja smo se ustavili pri eni od večjih danskih znamenitosti, veličastnih kipih štirih mož. Kipi pri mestu Esbjerg so posvečeni danskim mornarjem. Ker pa je Danska dežela kock Lego, seveda nismo mogli mimo Legolanda. Tam smo prebudili otroka v sebi in podoživeli prijetne spomine ob sestavljanju znamenitih kock. Zvečer smo prispeli na gimnazijo v Nykobingu, kjer so nas toplo sprejeli in razdelili med gostitelje. Zanimivo se mi je zdelo, da tam večina najstnikov že od 16. leta živi na svojem. Moj gostitelj se je vina, ki je bilo namenjeno njegovemu očetu, zelo razveselil.

Po prepotrebem spancu smo spoznali danski pouk. Bili smo pri uri glasbe, kjer smo se naučili dansko pesem. Kasneje smo imeli še pouk geografije in biologije. Spoznali smo, da se danski pouk precej razlikuje od slovenskega. Tamkajšnji dijaki sploh več ne uporabljajo zvezkov, vse si zapisujejo na računalnike. Ta način pouka ne prinaša samo prednosti, ima tudi slabe strani, ki se kažejo v manjših motoričnih sposobnostih dijakov. Zanimivo je tudi to, da imajo na danskih šolah kar nekaj koticov, kjer se lahko dijaki sprostijo. V šoli lahko igrajo biljard ali ročni nogomet ali pa preprosto poležijo na kavču. Sistem danskega pouka temelji na samodisciplini in na samostojnem delu, kar je popolnoma drugače od slovenskega pouka.

Po pouku smo se z danskimi prijatelji odpravili na idilično dansko plažo in skočil sem lahko v ledeno morje. Odločitev sem zelo hitro obžaloval. Zvečer smo na gimnaziji imeli predstavitev Slovenije. Začeli smo jo s himnama obeh držav, nadaljevali pa z opisom države. Predstavitvi je sledila pogostitev, da so Danci imeli priložnost okusiti tradicionalne slovenske jedi in pijačo. Pogostitev seveda ni mogla miniti brez tradicionalne slovenske narodno-zabavne glasbe in polke. Upam, da so si nas zapomnili kot dobre gostitelje in ne samo po pohojenih prstih. Zabava se je kasneje iz šole preselila v dijaško naselje in trajala do zgodnjih jutranjih ur. Naslednje jutro smo se poslovili od gostiteljev in se odpravili proti drugemu največjemu danskemu mestu Aarhusu. Tam smo si ogledali najslavnejšo galerijo sodobne umetnosti v tem delu Evrope. Na njenem vrhu je mavrična panorama, s katere se razteza čudovit pogled na to zares veličastno mesto. Umetniško navdihnjeni smo se odpravili na dansko najvišjo goro. Za vzpon nismo potrebovali alpinistične opreme, saj je gora visoka le 173 metrov. Izmučeni od "težkega vzpona" smo se odpravili do Odeseja, rojstnega kraja Hansa Christiana Andersena. Ogledali smo si njegov muzej in spoznali življenje tega velikega danskega pravljicarja. Ogledali smo si še njegovo rojstno hišo in se sprehodili po Odenseju. Proti večeru smo prispeli v mladinski hostel v Københavnu.

Po obilnem zajtrku smo se odpravili v kraj Roskilde. Tam smo si ogledali vikinški muzej, v katerem hranijo pristne vikinške ladje. Zelo me je navdušila roskildeška katedrala, v njej so pokopani vsi danski kralji in kraljice ter njihove družine. Lahko smo občudovali različne gradbene sloge, ki se prelivajo v tej prečudoviti katedrali. Naučili smo se tudi, da je v tej cerkvi dolgo služboval Martin Luther. Naslednji cilj na naši poti je bil grad Kronborg, na katerega je Shakespeare postavil zgodbo o Hamletu. Osvežili smo spomin na to renesančno klasiko o danskem princu in se odpravili dalje do rezidence danskega prestolonaslednika, a dan se tukaj še ni končal. Odpravili smo se na naj-

lepši danski grad Frederiksborg. V njegovi bližini smo si naredili piknik in uživali ob idiličnem sončnem zahodu ter slovenskih dobrotah. Predzadnji dan smo začeli z ogledom Male morske deklice. Pot nas je vodila do gradu Rosenborg, kjer smo si ogledali danske kraljeve dragulje in spoznali zgodovino danskih kraljev in kraljic. Zanimivo je, da se skoraj vsak danski kralj imenuje Christian ali Friderik. Čez glavni trg smo se napotili na slovensko veleposlaništvo, kjer smo doživeli zelo tople sprejem. Ogledali smo si še večino københavnskih znamenitosti in se skozi pisani Nyhavn odpravili do zabavičnega parka Tivoli. Na različnih adrenalinskih atrakcijah smo preizkusili svoj pogum. Na velikanskem prostem padu smo si ogledali København še z druge perspektive. Utrujeni od prostih padov in vlakcev smrti smo se vrnili v hostel.

Zadnji dan smo začeli z obiskom danskega parlamenta, nato pa nekaj ur še vsak zase pohajkovali po danskem glavnem mestu. Sam sem se odločil za ogled Christianie, za katero velja, da je država zase. Poblize sem si ogledal še opero in se povzpел na vrh prelepe cerkve. Prevzeti z vsemi danskimi lepotami smo se v soboto zvečer z avtobusom odpeljali nazaj v Slovenijo. Glede na to, da nas je pesem spremljala celotno potovanje, je bilo kar samoumevno, da smo po prihodu v domovino zapeli znano Avsenikovo »Slovenija, od kod lepote tvoje«.

Na popotovanju po Danski sem izjemno užival. Ta izlet mi je prinesel ogromno novih prijateljstev in poznanstev. Zelo sem hvaležen gimnaziji, ki me je za ta izlet predlagala, in mentorjem, ki so nam Dansko predstavili bolje, kot bi jo predstavil marsikateri turistični vodič. Danske lepote so me čisto prevzele in mi dale nov zagon za vsakodnevne obveznosti.

Nejc Ekart, 4. d

Na razstavi o Nikoli Tesli

Cankarjev dom v Ljubljani je jeseni 2016 gostil razstavo z naslovom Nikola Tesla – človek prihodnosti. Za Teslo smo seveda slišali že vsi, a šele obisk razstave nam je razkril, kako odvisni smo od njegovih izumov: indukcijski elektromotor je pravzaprav v vsakem gospodinjstvem aparatu, izmenični tok, transformator, prenos energije na daljavo, daljinsko upravljanje ... To vse se je zdelo skoraj magično pred sto leti, ko je Tesla živel in svoje izume in odkritja predstavljal znanstvenim krogom in širši javnosti. Veliko njegovih patentov je bilo tisti čas zaradi svoje eksotičnosti še neuporabnih, danes pa si brez njih ne znamo predstavljati živ-

ljenja.

Res, Tesla je bil človek prihodnosti. Opravljal je tudi prva slikanja z X-žarki, ki so radioaktivno sevanje. Več o različnih vrstah radioaktivnosti, uporabnosti in tudi dejanski nevarnosti, ki jo predstavlja, so nam povedali v Informacijskem centru jedrske tehnologije. Naučili smo se, da je radioaktivnost del naravnega okolja in da je lahko koristen čist vir energije, kadar se pravilno uporablja. Velik del našega strahu pred radioaktivnostjo je neutemeljen in izvira iz neznanja. In obisk ICJT je ravno to – razbijanje predsodkov in pridobivanje korektnih informacij.

Jasmina Jančič

Spoznavanje alpskih pokrajin

V torek, **4. oktobra 2016**, smo se dijaki 4. letnikov pri izbirnem predmetu geografija odpravili na strokovno ekskurzijo na Gorenjsko. Že iz naslova lahko razberemo, da je bil poudarek predvsem na spoznavanju naravnogeografskih in družbenogeografskih značilnosti alpskega sveta. Seveda so nam profesorji geografije dodatno osmislili izlet z učnimi listi, ki smo jih morali reševati sproti ob razlagi na avtobusu. Naša pot je potekala s Ptuja po avtocesti mimo Slovenske Bistrice, kjer se je že z avtoceste videlo, da je to mesto doživelo velik industrijski razvoj in da se je mestno prebivalstvo povečevalo. Nadaljevali smo proti celjski kotlini, katere središče je Celje, kjer že na daleč opazimo, da je to prehodni svet med ravninskimi in gričevnatim. Pot nas je popeljala tudi skozi Trojane; tam so nam zadišali trojanski krofi, a jih na svojo (ne)srečo nismo dočakali. Nadaljevali smo proti Radovljici. Tam nas je čakala turistična vodička in nam predstavila zgodovino Linhartovega mesta in glavne znamenitosti v njem. Občudovali smo lego Radovljice na terasi, poslušali o pomenu mesta v preteklosti in fotografirali izbrane zgradbe. Nato smo se mimo Bleda odpravili v Staro Fužino v občini Bohinj. Pod strokov-

nim vodstvom geologa smo se odpravili na ogled dela Triglavskega narodnega parka. V živo smo videli različne ledeniške reliefne oblike, sotesko Mostnice in Bohinjsko jezero. Spoznali smo, kako lepe so slovenske pokrajine in kaj vse skrivajo. Na koncu smo se še sprehodili po številnih stopnicah do slapa Savica in ugotovili, da se je bilo vredno potruditi, saj je razgled čudovit. Pokrajine in vse značilnosti znotraj njih, vse je bilo čudovito, a smo po

napornem dnevu že nestrpno čakali na vrnitev domov. Vožnja proti domu je minila hitreje predvsem zato, ker je polovica dijakov spala, druga polovica pa je še dopolnjevala zadnje odgovore na učnem listu. Na svoje presenečenje teh nismo oddali, saj so nam kasneje služili za pomoč pri pisanju poročil o ekskurziji.

Nika Knez, 4. a

Moj obisk šempetrske nekropole in mesta Celje

Že v 6. razredu osnovne šole smo pri zgodovini omenili mesto Celje, ki je nastalo v času rimskega imperija. Današnje mesto ima sicer precej drugačno podobo, kot jo je imelo takrat. Tudi nekropola v Šempetru ni taka kot pred nekaj stoletji. Pred kratkim sem si imela priložnost ogledati oboje; rimsko pokopališče in Celje.

Šempeter je manjši kraj v Savinjski dolini, ki daje zelo domač in topel videz. Nekropola pa hkrati je in ni to, kar sem pričakovala. Predstavljala sem si veliko nagrobnikov. Najverjetneje je na mojo predstavo podoba pokopališč našega časa, ki so polna številnih grobov. Ampak za malo nagrobnikov v nekropoli obstaja dobra razlaga. Reka Savinja je v preteklosti grobišče prevrgla vase, najbrž so se nekateri nagrobniški toliko poškodovali, da jih arheologi niso mogli sestaviti.

Današnji grobovi se mi zdijo veliko preprostejši in hladni kot tisti iz časa rimskega imperija. Nagrobniški patricijev v šempetrski nekropoli nosijo na sebi mitološke zgodbe, ki imajo tesno povezavo z umrlo osebo. Prav to mi je bilo zelo všeč, da so nagrobniški veliko več kot samo spomeniki. Ne smem pa pozabiti na tisti del nekropole, na katerem smo videli bolj puste nagrobniške, ki so pripadali revnejšim prebivalcem – plebejem. Čeprav niso bili tako poetični kot tisti, ki so pripadali patricijem, so me očarali. Po videzu so spominjali na manjše, preproste hišice, v katerih živijo škratje. Predvidevam, da so mi bili blizu, ker dajejo občutek varnosti in toplote ter večno streho nad glavo. Čeprav zveni zelo lepo, mi je današnji pokop malo bolj všeč. Strinjam se, da ne zveni ravno idilično, ko pomisliš, da tvoji ostanki ležijo pod zemljo. Ampak ali ni prijetno slišati, da se po smrti vrneš v krog življenja in da postaneš del Zemlje in živih bitij?

Se je že kdaj zgodilo, da bi vsi bili enakega mnjenja? Res je, nikoli. Tako so tudi naša prepričanja in pogledi na svet različni. Prav tako so Rimljani imeli precej drugačen odnos do smrti kot mi danes, ki smo prepojeni s strahom do skoraj vsega. Glede na

to, v kakšni družbi živimo, se mi zdi, da ta bojazen niti ni tako presenetljiva. Ljudje smo polni zlobe, radi obsojamo in ne sprejemamo drugačnosti. Sumim pa, da je to v milejši obliki preprosto del človekove narave. Verjamem, da je bila družba v preteklosti še hujša kot danes. Na primer v 14. in 15. stoletju je ženska bila samo predmet, s katerim so rod-bine vzpostavljale zaveznitva in se vzpenjale po hierarhični lestvici. Dober primer so celjski grofje. O njih smo ogromno izvedeli v Celju, kjer smo si ogledali razstavo v zgradbi knežjega dvora. Notranjost stavbe pa nas je nekoliko čarobno zamaknila v čas. Ko sem poslušala vodičino razlago, sem kaj hitro ugotovila, kako zapletena je zgodba o celjskih grofih. Najbolj me je navdušila zgodba o Barbari Celjski, ki je bila zelo neznačilen primer ženske v tistem času. Bila je izredno pametna, lepa in je celo upravljala z ozemlji, ki jih je prejela od moža. Ravno zato je ljudstvo ni maralo. Ker je bila to, kar ženska v takratnem času »ni smela biti«. Še en primer izjemne ženske, ki je bila rojena v Celju, je Alma M. Karlin. Sram me je priznati, da do ekskurzije zanjo še sploh nisem slišala. Bila je svetovna popotnica, pisateljica poliglotka in teozofinja. Njen kip, ki sem ga videla v Celju, se mi je zdel takrat malo smešen. Spominjala me je na risane junake in zdela se mi je izredno majhna ter hkrati človeška, saj se tako zlije z okolico, da je niti ne opaziš. Zdaj, ko vem o njej več, se mi zdi, da jo je kipar zelo primerno upodobil. Kip izžareva hkrati modrost in veličastnost.

Presenečena sem bila, ko sem ugotovila, da je Almin portret mogočnejši kot kip, ki predstavlja Alfreda Nobela. Nisem prepričana zakaj, ampak zdi se mi, da Almina podoba prav zajame atmosfero okrog njenega imena. Tudi kip Josipa Pelikana se mi je najprej zdel zelo komičen. Ampak nekako kaže osebo, ki stoji za imenom Josip Pelikan.

V Celju smo videli tudi veliko zgodovinskih znamenitosti. Arheološka zbirka v TIC-u je zelo bogata in povzame dogajanje v Celju nekoč. Mesto mi je zelo všeč, saj izžareva čar, ki te

kar prevzame. Upam, da ga bom kmalu imela priložnost ponovno obiskati, ker je čas v mestu zelo hitro minil.

Seveda ne smem pozabiti omeniti obiska celjskega gradu. Tam smo znova slišali ogromno o celjskih grofih, prvotno Žovneških gospodih. Zgradba ni tako ohranjena, kot sem sprva predvidevala, da bo. Kljub temu pa mi je tla pod nogami skoraj spodneslo, ko sem si poskušala predstavljati takratne ljudi, kako hodijo okrog mene, umirajo, trpijo, živijo in uživajo. Čas je grozna stvar. Koliko ljudi je hodilo, kjer smo hodili mi? Koliko jih je umrlo ravno na mestu, kjer sem stala trenutek prej? Res je, da ne smem razmišljati tako. Pravo vprašanje namreč je, ali mi bo uspelo doseči, kar si želim, da bodo velike slovenske osebnosti iz preteklosti ponosne name.

Ana Kukovec, 2. d

Bili smo v najsrhljivejšem kraju v Evropi

Poljska je dežela kot mnoge druge. Veliko polj, krasna stara prestolnica Krakov, blagoglasen in z nosniki malo arhaično zvoneč slovanski jezik ... Dijaki 4. letnikov ptujske gimnazije že vrsto let hodijo tja. To je strokovna ekskurzija, na kateri mladina obmolkne.

Z nami ni bilo nič drugače. Obiskali smo namreč zloglasno taborišče Auschwitz. Še tako dobro pripravljena učna ura zgodovine, obilica prebranih knjig, pregledanih fotografij ali filmov o koncentracijskih taboriščih med drugo svetovno vojno te ne morejo dovolj pripraviti na trenutek, ko se sam znajdeš na mestu srhljivih zločinov nad človeštvom. Jaz sem tja želela, oblečena sem bila hladnemu novembru primerno in sem vedela, da po končanem ogledu od tam odidem; tam zaprti niso imeli te možnosti.

Na Poljskem, v koncentracijskem taborišču Auschwitz, razdeljenem na Auschwitz I in Auschwitz II, imenovanem tudi Birkenau, so se med drugo svetovno vojno pod Hitlerjevim režimom dogajala grozodejstva, ki jih zdrav um nikakor ne more razumeti. Življenje taboriščnikov je bilo zgolj životarjenje, vsakodnevno nalaganje zgaranim in shiranim telesom težakega dela, odvzem vsakršnega dostojanstva in lastne identitete že ob prihodu z vlaki, na katerih ni bilo potnikov s povratnimi vozovnicami, končni cilj enosmerne vožnje je bila mnogokrat Smrt. Mnogi so po mesecih ostudnega ravnanja z njimi v njej videli celo odrešitev.

Pretresle so me fotografije izmučenih in obupanih obrazov taboriščnikov. Pretresla me je soba s shranjenimi lasmi, ki so jim jih ob prihodu odrezali, pretresel me je pogled na modro-bela oblačila, ki so jih nosili, in pretresli so me pogradi, na katerih so spali. Ob fotografijah grozljivo sesradanih teles so se mi orosile oči ... Posebej strašno je poslušati o osebnih zgodbah taboriščnikov, poslušati o tem, kako starejša sestra nekega dne ni več našla mlajše sestrice, kako so se nadzorniki napili in so ljudi postavili v vrsto, streljali prvega, tretjega, petega, sedmega ... Človek, ki je pripovedoval to zgodbo, je imel

srečo, v vrsti je stal šesti.

Strahotno se je sprehajati med nepregledno množico barak, v katerih so spali, stopiti v tesen prostor, kjer je moralo živeti trideset ljudi. Ogledovali smo si ostanke samic, v katere so jih zapirali in jim dobesedno odvzemali zrak za življenje, stati na mestu, kjer so jih s streljanjem pobili največ, in opazovati plamene sveč in vence rož, ki so jih obiskovalci prinesli v spomin na brez krivde obsojene na smrt. Boleče je gledati fotografije ljudi, ko še niso bili taboriščniki, preden so se znašli v Auschwitzu. Na fotografijah se smeji, se družijo s svojimi družinami, ob večerih kartajo, imajo piknik v naravi, se bos sprehajajo na obali ... Na fotografijah so povsem navadni ljudje, srečni ljudje.

V noči z nedelje na petek, ko sem se že vrnila v varno zavetje svojega doma, nisem mogla zaspati. Podoživljala sem videno, pred očmi so se mi

kot po tekočem traku prikazovale grozljive podobe. V spominu so mi ostali posamezni obrazi. Nesrečni, potolčeni, razboleli, resignirani. Zgrožena sem nad krutostjo človeka. Auschwitz je žalosten spomenik pošastnega obdobja človeške zgodovine, ki ga nikoli ne bi smeli izbrisati iz spomina sedanjih in vseh naslednjih generacij. Kraj, ki se ne bi smel nikoli zgoditi in nikoli več ponoviti. Je boleče spoznanje, kako razčlovečena je lahko človeška narava. In obenem opozorilo. Opozorilo, za katerega se zdi, da se mladih v različnih evropskih desničarskih skupinah sploh ne dotakne. Strašno je vprašanje, koliko grozodejstev se še mora zgoditi, preden se bomo iz zgodovine končno začeli učiti. A po ogledu Auschwitza in aktualnih dogodkih si ne morem kaj, da si ga ne bi – z bolečino v srcu – postavila.

Tjaša Gajšek, 4. c

Strokovna ekskurzija v Ljubljano

Dijaki prvih letnikov in dijaki 2. š smo se 16. 11. 2016 pod mentorstvom profesorice Estere Jelenko in Nine Lorber odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Dan smo namenili predvsem umetnosti, zato smo se najprej odpravili v Cankarjev dom in si ogledali simfonično matinejo z naslovom Glasbene reke v izvedbi orkestra Slovenske filharmonije v sodelovanju z Glasbeno mladino Slovenije. Prisluhnili smo izbranemu programu, v katerem so nam izvajalci z glasbo spretno predstavili neglasbeni del programa.

Po koncu smo se zbrali v avli Cankarjevega doma, kjer smo se razdelili v skupine, dobili zemljevide in delovne liste ter se odpravili na samostojni ogled starega dela Ljubljane. Pot nas je najprej vodila do Prešernovega trga, od tam pa proti izbranim spomenikom. Nekatere od njih smo že poznali, druge, na primer Ribji trg, galerijo Equino in Ilirski steber, pa smo videli prvič in so bili zato še

veliko zanimivejši. Samostojni ogled je bil drugačen in poučnejši, kot bi bil voden, saj smo se morali sami orientirati po mestu, iskati spomenike in se znajti, če smo zašli. Na mnoge stvari smo bili bolj pozorni, pri opisih spomenikov pa smo bili natančnejši in smo opazili nekatere podrobnosti, ki jih med vodenim ogledom ne bi. Za pot smo nemalokrat povprašali domačine in ljudi, ki smo jih srečevali. Mnogi so nam z veseljem pomagali ter nam zraven povedali še kaj zanimivega o spomeniku, ki smo ga iskali, spet drugi so nas le preslišali ali pa celo grdo zavrnili. Spoznali smo tudi, da nekateri ljudje svojega mesta in pomembnih spomenikov sploh ne poznajo, saj so nas ob omembi nekaterih le začudeno pogledali. Namen samostojnega ogleda je bil, da se začnemo zavedati okolice, v kateri smo, da se ne oziramo le na tisto, kar je pred nami, temveč včasih pogledamo tudi drugam, zavijemo v kakšno ulico, ki je še ne poznamo,

spoznamo delček zgodovine našega glavnega mesta ter se zavemo, da smo obkroženi z mnogimi večjimi ali manjšimi spomeniki, ki so na svojevrsten način pomemben in nepogrešljiv del naše kulturne dediščine. Svojo pot smo ves čas spremljali in vrisovali v zemljevid, pri vsakem spomeniku pa smo naredili tudi izvirno fotografijo, s katero smo poskušali drugače predstaviti pomen spomenika. Po ogledu smo imeli čas za kosilo, nato pa smo se odpravili v Narodno galerijo na ogled stalne zbirke. Spoznali smo različna obdobja umetnosti in si ogledali tudi primere slik, kipov ali drugih del, značilnih za tisti čas. Na ekskurziji smo spoznali in se naučili veliko novega, začeli pa smo se tudi zavedati, da nas umetnost spremlja na vsakem koraku, vendar jo med hitrim ritmom življenja mnogo krat preslišimo in spregledamo.

Katarina Vaupotič, 1. b

Projektni dan – Dan Zemlje

22. april je svetovni dan Zemlje, ki ga na pobudo civilne družbe po vsem svetu praznujemo že od leta 1970. Namen tega dne je opozoriti javnost na ranljivost in enkratnost planeta, na katerem živimo.

Letošnje leto 2017 je mednarodno leto trajnostnega turizma. Dijaki in učitelji naše šole smo ta dan preživeli v naravi v različnih pokrajinah in tako spoznavali naravno in kulturno dediščino Slovenije. Dijaki prvih letnikov so obiskali doživljajski park Vulkanija v Gradu in Tropski vrt v Dobrovniku. Drugi letniki so se podali v preteklost in si ogledali muzej krapinskih neandertalcev, dijaki tretjih letnikov pa so se posvetili značilnostim regijskega parka Kozjansko. Četrtri letniki so ta dan obeležili z ogledom filma »Drugačna mokrišča«.

Nekaj vtisov z ekskurzij so dijaki stnili v naslednjih prispevkih.

Na Goričkem

Prvi letniki smo obiskali čudovito Prekmurje, zeleno pokrajino med Muro in Rabo, natančneje Goričko. Zjutraj smo se zbrali pred šolo in se z avtobusi odpeljali v doživljajski park Vulkanija, v katerem smo spoznali zadnji vulkan, ki je izbruhnil na območju današnje Slovenije, ter izvedeli še veliko zanimivosti o vulkanih in geoloških značilnostih našega planeta. Po lavini cevi smo se podali do podzemne dvorane, v kateri smo si ogledali krajši film o nastanku vesolja in podrobneje spoznali Goričko izpred treh milijonov let. Nato nas je pot vodila do podzemnega vlakca, ki

nas je pripeljal nazaj na površje. Ogled smo zaključili z razstavo o geoloških značilnostih Goričkega. Spoznali smo fosile Goričkega in nekatere minerale, med drugim tudi mineral olivin.

Na soncu in svežem zraku smo pojedli malico, nato pa se odpravili v Ocean Orchids. Tam smo se sprehodili skozi tropsko zasajen notranji vrt in občudovali orhideje svetovno znane slovenskega podjetja.

Polni novega znanja smo se z avtobusi odpravili proti šoli. Znova smo se prepričali, kako lepi so naši kraji.

Ajda Drobnič, 1. c

Janja Terbuc in projektni tim

Obisk muzeja krapinskih neandertalcev

V Krapino smo se odpravili dijaki 2. letnikov. V muzeju so nas zelo prijazno sprejeli in nam predstavili zgodovino našega modrega planeta in življenja na njem. Sprva smo si ogledali krajši film, ki nam je omogočil vpogled v vsakdanje življenje krapinskih neandertalcev. Videli smo jih lahko pri lovu, hranjenju, oskrbi bolnih, izvajanju pogrebnih slovesnosti in selitvi.

Nato smo se razdelili v skupine in se odpravili na voden ogled preostanka muzeja. Na krajši računalniški animaciji smo si ogledali čas od nastanka vesolja z velikim pokom do nastanka Zemlje in drugih planetov našega osončja. Sprehodili smo se po zgodovini življenja na Zemlji od prvih

organskih molekul naprej. Zelo nas je prevzel velik model dvojne vijčnice DNK, ki se nahaja na sredini prostora in se dviga v nebo. Ustavili smo se tudi v času dinosavrov, ki so nekoč kraljevali na Zemlji. Lahko smo potežkali tudi kos pravega meteorita, ki se je kljub svoji ne zelo impresivni velikosti izkazal za precej težkega. Ob sprehodu mimo modelov vseh človekovih prednikov so nas navdušile voščene lutke neandertalcev, ki smo jih lahko videli v uvodnem filmu. Lutke so v celoti ročno izdelane in so kot žive. Slišali smo, kje vse so neandertalci živeli ter kakšne bolezni in težave so jih pestile.

Na koncu ogleda se je nekaj dijakov in profesorjev fotografiralo ob mode-

lu tako, da so bili videti kot neandertalci.

Ogled muzeja je bil zelo zanimiv. Kljub vodenju v hrvaškem jeziku, ki je nekaterim dijakom povzročal manjše preglavice pri razumevanju, smo se vsi naučili nekaj novega.

Tilen Kröpf, 2. c

Potep po Kozjanskem

Dijaki tretjih letnikov smo se odpravili na Kozjansko, gričevnato pokrajino, ki se nahaja v srednjem delu vzhodne Slovenije. Zanimal nas je predvsem kozjanski regijski park, ki se ponaša s skrbno ohranjeno naravo in s številnimi sadovnjaki.

Pot nas je najprej zanesla do Čerčkov domačije, ki se nahaja na Gradišču nad Podsredo. Obdana je s travniškim sadovnjakom, ki je obdelan po načelih ekološkega kmetovanja. Vodnik nas je podučil o sadnih drevesih, žuželkah, pticah in drugih prebivalcih travniških sadovnjakov, ki so pomemben del biosfere. V sadovnjaku smo si ogledali tudi bivališča za koristne organizme – »hotel« za pika-polonice in samotarske čebele ter gnezdilnice in krmilnice za razne ptice.

Pot smo nadaljevali do gradu Podsreda, ki ponosno stoji na severnem pobočju Orlice in predstavlja srce kozjanskega parka. Po prepričanju nekaterih strokovnjakov velja za »najbolj grajskega« med gradovi na Slovenskem. Je eden izmed najlepših primerov romanske arhitekture na našem ozemlju in je bil v preteklosti celovito obnovljen. Najprej smo se pogreli v srednjeveški kuhinji z odprtim ognjiščem, saj je bilo zunaj precej

hladno. Sledil je ogled grajskega dvorišča, ki je še danes prizorišče mnogih kulturnih prireditev, in ogled notranjih prostorov, ki so večinoma dokaj skromno opremljeni. Grad Podsreda je informacijsko središče kozjanskega parka, v njem pa najdemo tudi zbirko ročno izdelanega stekla iz različnih zgodovinskih obdobj. Obisk gradu smo sklenili z ogledom galerije, ki je dom mnogih likovnih del.

Za konec smo si privoščili še ogled trškega naselja, ki nosi ime Podsreda in se razteza čez ozek in podolgovrat prostor na nekoliko dvignjeni naravni terasi. Sprehodili smo se mimo srednjeveškega sramotilnega stebra »prangerja«, nato pa smo si ogledali posnetek o sadjarstvu v kozjanskem parku skozi leto. Brtavka, prinčevsko jabolko, tafelca in štajerski pogačar so le nekatere od mnogih tradicionalnih sort jabolk te regije, ki jih je skupaj kar 52. Vsako leto drugi teden v oktobru poteka praznik kozjanskega jabolka, na katerem so predstavljene naravne in kulturne zanimivosti zavarovanega območja, osrednjo vlogo pa ima seveda tržnica z regionalnimi pridelki in bogat kulturni program. Poleg jabolk je mogoče pokusiti tudi najrazličnejše domače jabolčne slaščice in naravni jabolčni sok. Tega smo

po ogledu posnetka pokusili tudi mi. Pred odhodom smo si ogledali še rastlinsko čistilno napravo, ki je namenjena čiščenju komunalne odpadne vode in obsega 124 m², nato pa smo se s polnimi glavami znanja in novih vtisov odpravili proti domu.

Vita Erjavec, 3. d

Strokovna ekskurzija v Toskano • 5.–9. 6. 2017/21.–25. 4. 2017

Dijaki 2. b in 2. c smo se 5. junija 2017 odpravili v Italijo, kjer smo pet dni raziskovali Toskano. Najprej smo si ogledali Sieno in Piso, nato smo tri dni preživeli v Firencah ter se ob odhodu domov ustavili še v Padovi. Naša strokovna ekskurzija je bila usmerjena predvsem na umetnost in arhitekturo iz obdobja romanike, gotike ter renesanse. V Sieni smo lahko videli enega večjih arhitekturnih dosežkov tistega časa – enega najvišjih srednjeveških stolpov v Italiji; v Pisi smo si ogledali znameniti Trg čudes, kjer stoji tudi znameniti poševni stolp, ob katerem se je moral slikati prav vsak; čas v Padovi pa smo posvetili predvsem delu velikega umetnika Giotta. Najbolj so nas prevzele Firenze, saj so kulturno in zgodovinsko neverjetno bogate. Vsak dan znova smo občudovali čudovite fasade različnih zgradb, kot so katedrala Santa Maria del Fiore in cerkev Santa Croce. V galerijah smo si ogledali svetovno znana dela, ki nas vsekakor niso pustila ravnodušnih – Botticellijevo Pomlad in Venerino rojstvo, da Vincijevo Oznanjenje, Tizianovo Urbinsko Venero ter še

mnoge druge. Michelangelo Buonarroti se nas je dotaknil z upodobitvijo Sužnjev in Davida, ob katerem smo obstali in ga občudovali. V notranjosti cerkve Santa Croce so nas presenetili monumentalni grobovi veljakov tistega časa – med njimi tudi grob Galileja Galileia, Danteja ter Michelangela. V Galilejevem muzeju smo imeli priložnost videti pripomočke, s katerimi je raziskoval sam Galileo, ter se sami preizkusiti v vlogi raziskoval-

cev.

Ekskurzija je bila nadvse poučna, še posebej zato, ker smo lahko videli umetniška dela, o katerih smo se učili pri umetnostni zgodovini. Svoje znanje smo lahko tako iz teorije prenesli v praktično delo, saj smo bili primorani še bolje opazovati, da smo lahko nato razpravljali o delih, ki smo jih videli, in pri tem uporabiti že vse predhodno znanje.

Tajda Špes in Nuša Steiner, 2. c

• • • • •

Druge ekskurzije 2016–2017

26. 9. 2016 / Strokovna ekskurzija v Ljubljano in Podgorico

30. 9. 2016 / Obisk nacionalnega inštituta za biologijo in botaničnega vrta v Ljubljani

16. 11. 2016 / Strokovna ekskurzija v Ljubljano za 1. letnike in 2. š

30. 3.–2. 4. 2017 in 8.–11. 4. 2017 / Ekskurzija v London

7. 6. 2017 / Zaključna strokovna ekskurzija za 3. letnike

Jesenski športni dan • 20. 9. 2016

Pohodni športni dan, ki smo ga izvedli v torek, 20. septembra 2016, je v letošnjem šolskem letu potekal v okolici Gimnazije Ptuj. Dijaki in dijakinje potrjujejo, da je hoja njihova priljubljena gibalna dejavnost. Prvi letniki, ki so opravili manj zahtevno pot, so začeli pohod pred gimnazijo in pot nadaljevali ob nabrežju reke Drave, preko Vičave, mimo Potrčeve domačije nazaj do šole. Dijaki in dijakinje drugega letnika so prehodili pot preko peš mostu do teniškega

centra »Goja« ter se vrnili po isti poti. Starejši dijaki in dijakinje so opravili krožno pot – tretji letniki so šli po učni gozdni poti, pot nadaljevali mimo sadovnjakov nekdanje zadruge Osojnik in se vrnili k šoli, dijaki in dijakinje četrtega letnika pa so se povzpeli na Placarjev vrh in se vrnili po isti poti.

Namen športnega dne ni bil izključno razvoj osnovne pohodne vzdržljivosti, temveč tudi spoznavanje značilnosti širšega šolskega okolja. Gri-

čevnata pokrajina, ki se razprostira na obrobju mesta Ptuj, je značilnost našega okolja. Nekoliko bolj sveže vreme je bilo kot nalašč za odločnejši korak.

Profesorici Slavica Bratuša in Alenka Plohl Podgorelec sta skupino dijakov in dijakinj drugega letnika popeljali na gobarjenje. Za dijake, ki se iz zdravstvenih razlogov pohoda niso mogli udeležiti, smo organizirali filmsko predstavo.

Lovro Beranič

• • • • •

Drugi športni dnevi in tabori 2016–2017

19. 1. 2017 / Zimski športni dan

16.–20. 1. 2017 / Zimski športni tabor na Rogli

14. 4. 2017 / Spomladanski atletski športni dan

12.–16. 6. 2017 / Športni tabor na Pokljuki

Atletika

Področno atletsko tekmovanje za dijake in dijakinje je 19. 9. 2016 potekalo na atletskem stadionu Poljane v Mariboru. Gimnazija Ptuj je tekmovala z dvema ekipama, dekliško in fantovsko. V konkurenci sedmih šol so **dijaki zasedli 1. in dijakinje 2. mesto.**

Posebej so bili uspešni zmagovalci v svojih disciplinah, in sicer: Grega Pavlovič v teku na 100 m, Jaka Kostanjevec v skoku v višino, Blaž Love-

njak v teku na 2000 m, Jurček Korpič Lesjak v metu krogle, štafetni tek dijakov 4 x 100 metrov, Taja Islamović v skoku v višino, Sara Sardinšek v metu krogle in Maja Bedrač v skoku v daljino. Maja je tudi tokrat zablestela, saj je skočila 601 cm.

6. oktobra 2016 je v Ljubljani potekalo **finale ekipnega državnega prvenstva** v atletiki. Gimnazija Ptuj se je udeležila finalnega tekmovanja s

fantovsko ekipo in med dvanajstimi šolami zasedla zelo dobro 8. mesto. Za srčnost in borbenost moramo pohvaliti celotno ekipo, posebej pa sta z osvojenjo zmago v svoji disciplini izstopala **Grega Pavlovič**, ki je v teku na 100 m dosegel rezultat 11.32, in **Jurček Lesjak Korpič**, ki je dosegel prvo mesto v suvanju krogle z rezultatom 14,82 m.

Lovro Beranič

Maja Bedrač postavila nov državni rekord

17. maja 2017 je v Mariboru potekalo **finale državnega prvenstva SŠ v atletiki za posameznike**. Z izjemnim skokom 6,40 m je Maja Bedrač prepričljivo zmagala in v skoku v daljino postavila nov državni šolski rekord. Zelo dobro je tekmoval tudi Jurček Korpič Lesjak, ki je med 20. finalisti osvojil 4. mesto.

Tanja Solina

Košarka

V sredo, **7. 12. 2016**, je v športni dvorani Gimnazije Ptuj potekalo srednješolsko tekmovanje v košarki. Rezultati posameznih tekem:

1. Gimnazija : Strojna šola / 40 : 24
2. Elektro šola : Strojna šola / 25 : 20
3. Gimnazija : Elektro šola / 45 : 32

Končne uvrstitve ekip

1. mesto: Gimnazija Ptuj
2. mesto: ŠC Ptuj Elektro šola
3. mesto: ŠC Ptuj Strojna šola

Za poštrevnovalno igro in dosežen rezultat lahko pohvalimo celotno ekipo Gimnazije Ptuj.

V tekmi področnega prvenstva v košarki med Gimnazijo Ptuj in ŠC Slovenska Bistrica, ki je bila v sredo, **14. 12. 2016**, je zmagala Gimnazija Ptuj. V domači ekipi so se posebej odlikovali Peter Kropec, ki je dosegel 13 točk, Jan Osterc s prav tako 13 točkami, Jaki Kovač z 12 točkami in Žak Ciglar, ki je dosegel 3 točke. V ekipi Gimnazije Ptuj so nastopili še

Marko Vrabič, Aljoša Munda, Žan Zemljič, Anže Vedlin, Matic Habjančič, Tim Tetičkovič, Luka Novak in Miha Majhenič. Borbenost in srčnost dijakov Gimnazije Ptuj sta prispevali k temu, da so se Ptujčani uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva v košarki, kjer so se pomerili s predstavnikom celjske in mariborske regije. Četrtfinalni turnir državnega srednješolskega prvenstva v košarki za dija-

ke je potekal v torek, **24. januarja 2017**, v Celju v dvorani Golovec. Gimnazija Ptuj je v zelo okrnjeni sestavi zasedla 3. mesto za drugo uvrščeno II. Gimnazijo Maribor in prvo uvrščeno I. Gimnazijo Celje. Rezultati:

Gim Ptuj : II. Gim MB / 31 : 52

I. Gim Celje: Gim Ptuj / 58 : 28

Gim. Celje : II. Gim Mb / 53 : 51

Lovro Beranič

Ptujski gimnazijci zmagovalci rokometnega turnirja "DSD-Cup"

10. in 11. 11. 2016 je v Zaprešiću na Hrvaškem potekal sedmi tradicionalni mednarodni turnir v rokometu za dijake, imenovan "DSD-Cup".

Turnirja so se udeležili Gimnazija Niederkassel iz Nemčije, Gimnazija Gyónk iz Madžarske, Gimnazija Sokal iz Ukrajine, Handball Akademie iz Graza, Gimnazija Ptuj in domačini, DSD Croatia team. V dveh dneh napetih bojov so največ znanja in borbenosti pokazali ptujski gimnazijci, ki so drugič zapored osvojili pokal. Za najboljšega krožnega igralca je bil izbran Žak Ciglar, za najboljšega igralca turnirja pa je bil izbran Jan Mlač Černe.

Tomaž Zemljič

Člani ekipe: Anže Gavez, Jan Mlač Černe, Matej Rojht, Žak Ciglar, Rok Koderman, Jakob Ovčar, Urh Toš, Žan Ozmec, Aljoša Munda, Patrik Vidovič, Matej Šilak, Staš Štampar, Žiga Godicelj, Nejc Geč

Dijaška skupnost v šolskem letu 2016–2017

V šolskem letu 2016/17 se je zamenjal večji del predsedstva Dijaške skupnosti Gimnazije Ptuj, in sicer je mesto kulturne organizatorke zasedla Ana Murko, športne organizatorke Liza Klajnšek, varuhinja dijakovih pravic je postala Vita Pernat, Klara Vrabl tajnica in Julija Menoni predstavnica razvojnega tima dijakov. Na pobudo varuha dijakovih pravic v šolskem letu 2015/2016, Žana Ciglarja, je prišlo do sprememb v statutu, tako je ta zdaj primernejši in bolj smiselno napisan.

Kulturna organizatorka Ana Murko je maja skupaj s profesorico umetnostne zgodovine Estero Jelenko organizirala razstavo ptujskih gimnazijcev v avli šole. Razstava je prejela ogromno pohval in je ves mesec krasila avlo oz. šolske hodnike.

Na pobudo dijakov, da bi krepili pripadnost in duh "ptujske", smo se odločili, da bomo poskrbeli za enotne gimnazijske puloverje. Med 7.

aprilom in 7. majem 2017 je bil odprt razpis za vse umetnike, oblikovalce, risarje in slikarje, ki so želeli ustvariti podobo gimnazijske sončnice. Med prejetimi deli je bila izbrana risba Maje Druzovič, dijakinje 3. b. Načrtujemo, da bodo zainteresirani dijaki puloverje že lahko kupili v začetku naslednjega šolskega leta. Marca 2017 smo začeli s tečajem joge za dijake, v organizaciji športne organizatorke Lize Klajnšek pa je bil v juniju izveden rekreacijski dan v adrenalinskem parku Pohorje. Kot že pretekla leta smo člani dijaške skupnosti pomagali pri organizaciji sprejema za prve letnike ter 1. decembra 2016 ob dnevu boja proti aidsu pripravili tradicionalno stojnico, na kateri smo delili rdeče pentlje, kondome in informativne zloženke. Organizirali smo tudi turnirja v nogometu in odbojki. Na slednjem so slavili dijaki 4. d. To leto se je dijaška skupnost s popestritvijo šolskih prostorov odločila zaznamovati posebne dneve, sodelovala pa je tudi s Klubom ptujskih študentov.

Taja Islamović, predsednica

• • • • •

Gimnazija Ptuj

Volkmerjeva cesta 15
2250 Ptuj

Telefon: +386 2 748 28 10

Telefaks: +386 2 748 28 28

E-pošta: info@gimptuj.si

WWW.GIMPTUJ.SI
FB: GIMNAZIJA PTUJ

**Naša šola je prostor delavnih,
ustvarjalnih in strpnih ljudi.**

Gimnazija Ptuj je letos v
okviru

Unescovega projekta

**Dobre vesti iz naše šole
in
našega mesta**

sodelovala na fotografskem
natečaju **Vrednote naše
šole skozi objektiv.**

Avtorica zmagovalne foto-
grafije **ZNANJE** je
ptujska gimnazijka
Sofija Ivanuša.

Tilen Kolar

je drugič zapored nagrajenec
literarnega razpisa ob dnevu
človekovih pravic v
organizaciji Društva za
Združene narode za Slovenijo.

*»Gledajo. Ne glej v stran. Kričijo v
brezupno. Poslušaj jih. Želijo biti del
naše družbe. Sprejmi jih. Govorijo
v tujem jeziku. Skušaj se ga naučiti.
Zaželi dobrodošlico. Naslavljaj
probleme. Govori naglas. Samo tako
se bodo cilji uresničili. Dovolj si
hrepeneti po popolnem svetu. Deluj
za dobro skupnosti. Skupnost.
Community. Die Gemeinschaft.
Comunità. 社区. مَجْمُوعَة
Ustvarjajmo države, skupnost, svet.
Vsi so umetniki.
Vsi prebivalci so umetniki.
Vsi smo umetniki.
Vsi smo umetniki skupnosti.«*

Tilen Kolar

Zbrala, oblikovala in uredila: Renata Merc Furman

Jezikovno pregledale: Marija Mir Milošič, Alenka Plohl Podgorelec, Marija Holc, Anita Ekert